

LETNA KONFERENCA izvršnega odbora sindikata

Izvršnemu odboru in odboru naših sindikalnih podružnic poteka njihova mandatna doba. Pred dvema letoma smo si na občnem zboru zadali obširne in vsebinsko bogate naloge, ki smo jih konkretizirali in še razširili na delovni konferenci v začetku lanskega leta. Sindikalne podružnice so svoje občne zbornice izvedle v zadnjih tednih in na teh zborih temeljito analizirale dosežene uspehe, pa tudi neuspehe ter si zadale tudi konkretne naloge in delo v bodočem obdobju. Zato naj danes tudi izvršni odbor sindikalnih podružnic poda svoj obracun, tovariše delegate pa prosim, da zaključke iz razprave prenesejo na nove odbore svojih sindikalnih podružnic.

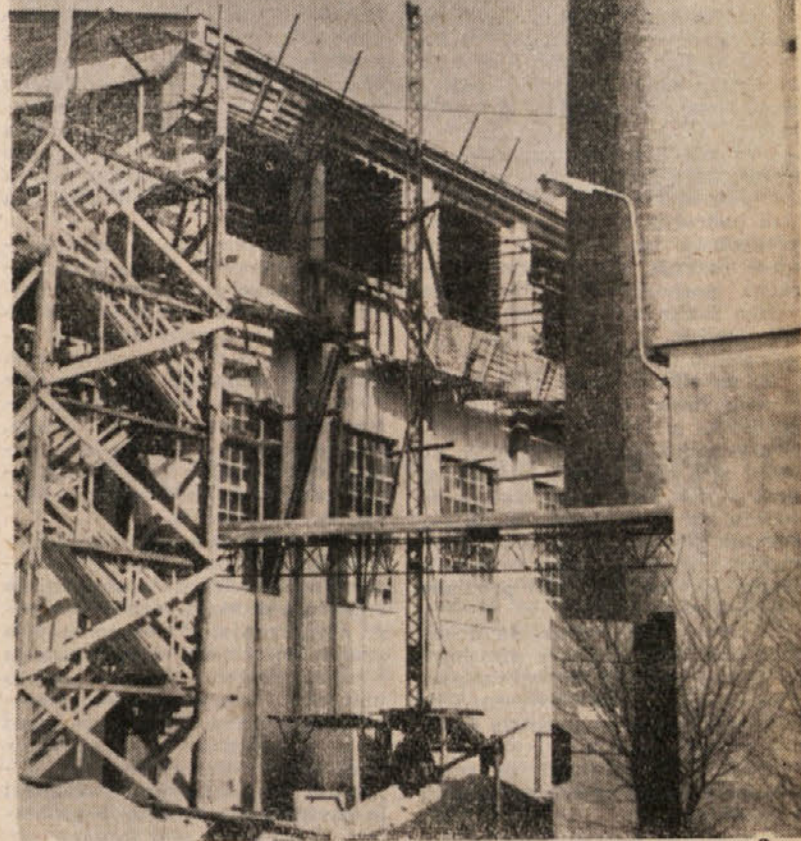
Predvsem želim dati kritični pregled o delu izvršnega odbora v njegovi mandatni dobi, pa tudi o delu sindikalnih podružnic in naših ekonomskih enotah. Trdim, da so podružnice in tudi izvršni odbori v tej dobi obravnavali zelo obširen kompleks vprašanj in da so ti organi s svojimi predlogi v precejšnji meri pripomogli k doseženim uspehom podjetja. Prepričan sem, da ni nobenega bistvenega vprašanja, ki ga odbori sindikalnih podružnic ne bi obravnavali. Delo naše organizacije je bilo torej uspešno, moramo pa reči, da še ni bilo tako, kot bi moralo biti. Preglejmo nekoliko pomanjkljivosti v delovanju. Na nekaterih podružnicah smo opazili slabo udeležbo na sestankih in da so bili nekateri člani nedovoljno zainteresirani za delo, ki so ga ob

Predvsem bomo morali težiti za tem, da bomo nudili novoizvoljenim odbornikom potrebno strokovno in splošno izobrazbo, ker bodo le tako lahko kos zahtevnim nalogam, ki jih čakajo. Mislim, da ne bi bilo potrebno naštevati vso problematiko, ki smo jo obravnavali, in da bi bilo ustrežnejše, da danes posvetimo več pozornosti problemom, ki nas čakajo v prihodnje.

Zvezna skupščina je sprejela resolucijo o nadaljnjem razvoju gospodarstva, ki se nanaša tudi na razmere v naši panogi. Se posebnega pomena za našo stroko pa je resolucija o stanovanjski izgradnji, ki postavlja gradbeništvo v povsem nove proizvodne in tržne odnose. Težnje, ki jih vsebuje ta dve resoluciji, so bile poudarjene tudi na kongresih družbenih organizacij, to je V. kongresa ZSJ, VIII. kongresu ZKJ in V. kongresu ZKS. Resoluciji in sklepi kongresov zahtevajo od podjetij v naši panogi hitrejšo industrializacijo in povečanje produktivnosti kar je edina možna osnova za dvig življenjskega standarda delovnega človeka. Glede industrializacije in tudi glede dviga produktivnosti smo v našem podjetju storili že precej, lahko rečemo, da več kot v večini drugih podjetij. Bilo pa bi zelo zgrešeno, če bi se na doseženih uspehih uspavali. Biti nam mora jasno, da nas čaka še ogromno težkih nalog na področju organizacije proizvodnje in poslovanja, koriščenja sredstev in delovnega časa ter da bomo te naloge lahko rešili le z

mo v naši proizvodnji še precej notranjih rezerv in od nas samih je odvisno, kdaj in kako jih bomo izkoristili za izboljšanje delovnih in življenjskih pogojev.

Sindikalna organizacija mora biti pobudnik za nadaljnjo decentralizacijo delavskega samoupravljanja in pobudnik za pritegnitev vseh članov kolektiva k delu v teh organizacijah. To nalogo smo v preteklem letu vzeli premalo resno. Večkrat smo sicer obravnavali delovanje naših najosnovnejših samoupravnih organov, to je kolektivov naših najmanjših enot. Vidimo pa, da smo v praksi uspeli le delno in da na večini naših objektov in obratov ti organi še ne delujejo tako, kot bi morali. Vedeti moramo namreč, da k dobremu proizvodnemu in življenjskemu uspehu podjetja ne pripomore samo dobro vodstvo, temveč da je za to potrebno sodelovanje vseh članov kolektiva, potrebna je njihova zavest in zainteresiranost. Po drugi strani nas ne zanimajo samo poslovni uspehi, temveč so poleg tega zelo važni odnosi med člani kolektiva in odnosi med enotami. Se ena slabost, ki je do sedaj nismo uspeli odpraviti, je obveščanje kolektiva. Vemo, da so neposredni proizvajalci živo zainteresirani na tem, da poznajo svoj doseženi poslovni uspeh, vemo pa tudi, da jim tega nismo povedali v dovoljni meri. Smatram, da je naš operativni kader seznanjen s to problematiko, drugič pa, da bo to problematiko tudi posredoval vsem članom svojega kolektiva.

Na 4. in 5. strani berite reportažo o delu in uspehih našega sektorja v Slovenskih Konjicah. Na sliki adaptacija kotlarne v »KONUS«

Na podlagi 16. in 25. člena temeljnega zakona o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah (Uradni list SFRJ št. 15/64 ter 3. in 36. člena zakona o volit-

vah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah (Uradni list SRS, št. 11/65) je delavski svet na zasedanju dne 14. aprila 1965 sprejel

SKLEP O RAZPISU VOLITEV

I.

1. Volitve članov delavskega sveta GIP »Ingrad« Celje bodo dne 18. maja 1965.

2. V delavski svet se voli 18 članov.

II.

Volitve v delavski svet bodo po tehle volilnih enotah:

1. volilna enota sektor Celje, ki jo sestavljajo vsa gradbišča in uprava sektorja. Ta enota voli 2 člana delavskega sveta;

2. volilna enota sektor Štore, ki jo sestavljajo vsa gradbišča in uprava podjetja. Ta enota voli 2 člana delavskega sveta;

3. volilna enota sektor Cinkarna, ki jo sestavljajo vsa gradbišča in uprava sektorja. Ta enota voli 2 člana delavskega sveta;

4. volilna enota sektor Medlog, ki jo sestavljajo gradbišča, obrati in uprava sektorja. Ta enota voli 2 člana delavskega sveta;

5. volilna enota sektor centralni obrati, ki jo sestavljajo delavnice, obrati in uprava sektorja. Ta enota voli 2 člana delavskega sveta;

6. volilna enota sektor zaključnih del, ki jo sestavljajo vsi obrati delavnice in uprava sektorja. Ta enota voli 1 člana delavskega sveta;

7. volilna enota sektor Ljubljana, ki jo sestavljajo gradbišča in uprava sektorja. Ta enota voli 2 člana delavskega sveta;

8. volilna enota sektor Slov. Konjice, ki jo sestavljajo gradbišča in uprava sektorja. Ta enota voli 1 člana delavskega sveta;

9. volilna enota sektor Žalec, ki jo sestavljajo vsa gradbišča in uprava sektorja. Ta enota voli 1 člana delavskega sveta;

10. volilna enota uprava podjetja, ki jo sestavljajo uprava podjetja, delavsko naselje v Celju in centralno skladišče. Ta enota voli 3 člane delavskega sveta.

III.

Volitve v svete delovnih enot (delavski sveti sektorjev) bodo 18. maja 1965:

1. v svet delovne enote sektorja Celje se voli 9 članov;

2. v svet novoustanovljene delovne enote sektorja Štore, ki šteje 15 članov se voli 7 članov za 2-letno mandatno dobo, 8 članov pa za enoletno mandatno dobo;

3. v svet delovne enote sektorja Cinkarna, se voli 8 članov;

4. v svet delovne enote sektorja Medlog se voli 8 članov;

5. v svet delovne enote sektorja centralni obrati se voli 8 članov;

6. v svet delovne enote sektorja za zaključna dela se voli 7 članov;

7. v svet delovne enote sektorja Ljubljana se voli 7 članov;

8. v svet delovne enote sektorja Slov. Konjice, se voli 7 članov;

9. v svet delovne enote sektorja Žalec se voli 7 članov.

IV.

1. Kandidatno listo za člane delavskega sveta podjetja predlagajo zbori delovnih ljudi po tehle enotah — sektorjih: Celje, Štore, Cinkarna, Medlog, Centralni obrati, sektor za zaključna dela, Ljubljana, Slov. Konjice, Žalec in uprava podjetja s skladiščem in delavskim naseljem.

V.

2. Kandidatne liste za člane delovnih enot predlagajo zbori delovnih ljudi teh enot: sektor Celje, Štore, Cinkarna, Medlog, Centralni obrati, zaključna dela, Ljubljana, Žalec in Slov. Konjice.

Predsednik delavskega sveta
Roman Ajster

V svojem referatu je predsednik izvršnega odbora sindikata tov. Franc Vrtnjak navedel mnogo uspehov in težav pri doseganju delu ter nakazal problematiko bodočega dela v sindikalnih odborih

izvolitvi prevzeli. Slabost je bila tudi v tem, da odbori zaključkov iz svoje razprave niso v dovoljni meri posredovali svojemu članstvu, to je kolektivu svoje enote. Priznati moramo, da tudi izbor kandidatov ni bil na vseh mestih najboljši in bo potrebno v bodoče posvetiti temu vprašanju več pozornosti.

intenzivnim sodelovanjem vseh članov kolektiva v organih delavskega samoupravljanja in tudi ob sodelovanju teh organov z družbenimi organizacijami v podjetju. Ob analizah, ki so jih obravnavali v preteklem letu organi delavskega upravljanja in družbene organizacije, še posebno sindikalna organizacija, smo videli, da ima-

Trdim celo, da ni dovolj, če kolektiv obveščamo o doseženih rezultatih, temveč da mora kolektiv vnaprej zavestno sprejeti tudi svoje planske naloge, ki jih potem spremlja do izvršitve. Po drugi strani opažamo, da dajejo mnogi člani kolektiva koristne predloge za najrazličnejše izboljšave. (Nadaljevanje na 3. strani)

ZAKLJUČKI PLENUMA SINDIKATA GRADBINEV SRS

Resolucija o nadaljnjem razvoju sistema stanovanjskega gospodarstva

Nesporno je, da je stanovanje eden tistih poglavitnih činiteljev, ki imajo velik vpliv na proizvodnost dela, počutje človeka, njegov kulturni razvoj, razvoj njegove osebnosti, zdravje in slednjič na politično razpoloženje do družbe, v kateri živi. Stanovanje je zato tudi eden osnovnih činiteljev življenjskega standarda delovnih ljudi.

Zato ni čudno, da za probleme nadaljnega razvoja stanovanjskega gospodarstva in odnosov na tem področju, ki jih hoče urejati predložena resolucija o nadaljnjem razvoju sistema stanovanjskega gospodarstva, vlada zelo veliko zanimanje, posebno pri tistih ljudeh, ki so proizvajalci in potrošniki obnem.

O načelih te resolucije so se razvile široke razprave, zaenkrat predvsem v »strokovnih« krogih. Družbenopolitične organizacije do sedaj niso organizirale širših razprav v delovnih organizacijah na terenu, da bi z ljudmi, ki jih reševanje stanovanjskih problemov najbolj zanima, razpravljali o bistvu sprememb, ki jih predlaga osnutek resolucije.

V tem je tudi vzrok, da nekatere dosedanje razprave niso imele dovolj mobilizatorske vsebine. Poudarjene so bile predvsem šibke točke resolucije, premalo pa tista osnovna načela, ki dejansko vnašajo globoke kvalitativne spremembe v stanovanjsko politiko in gospodarstvo.

Decentralizacija sredstev za stanovanjsko izgradnjo je gotovo ena največjih kvalitet predlaganega osnutka resolucije. To je tudi v skladu z nujnostjo, da se sredstva za razširjeno reprodukcijo prenašajo v delovne organizacije. Stanovanje je, kakor smo ugotovili, eden izmed osnovnih faktorjev reprodukcije delovne sile in proizvodnosti dela in na ta način eden od glavnih elementov cene dela, s katerim morajo delovne organizacije računati. S prenašanjem sredstev za stanovanjsko izgradnjo se prenaša v delovne organizacije tudi skrb za stanovanja njihovih delavcev, s tem pa nastaja drugačen odnos do vrednotenja delovne sile, menja se miselnost, da je zaposlovanje novih delavcev stvar delovne organizacije, skrb za njihova stanovanja pa stvar komune ali nekoga drugega.

Obenem nastaja tudi drugačen odnos do stanovanjskega gospodarstva. Z ukinitvijo dosedanjih skladov, se ukinitvijo tudi administrativne oblike stanovanjskega gospodarstva, s katerimi se uveljavlja na tem področju načelo delitve dohodka po delu.

Osnutek resolucije vnaša na področju proizvodnje in potrošnje stanovanj tržne odnose. Stanovanjska najemna postaja ekonomska kategorija, ki bo občutno vplivala na formiranje cene in na racionalno izkoriščanje stanovanj. Ukinitvijo dosedanjih posrednikov omogoča med proizvajalci in kupci, oz. potrošniki stanovanj, bolj neposredne odnose. Dane so možnosti, da kupec izbirajo stanovanja po svojih potrebah in vplivajo na kakovost in smotrnost stanovanj že v teku proizvodnje.

S sredstvi za stanovanjsko izgradnjo gospodarijo predvsem tisti, ki so jih ustvarili, to pa je najboljše garancija, da bodo ta sredstva porabljena racionalno in na pravem mestu.

S tem, da resolucija izravna v pogledu kreditiranja proizvajalce stanovanj z ostalimi blagovnimi proizvajalci, pospešuje tiste napredne tehnološke, ekonomske in družbene procese v gradbeništvu, ki so začeli z gradnjo stanovanj za trg. Ta način gradnje stanovanj postaja dominanten. Vse to pa nalaga proizvajalcem stanovanj mnogo večje odgovornosti, obenem pa daje možnosti za modernizacijo in večjo učinkovitost stanovanjske graditve.

Prav tako nalaga resolucija odgovornejše naloge urbanizmu. Urbanizem ne more biti več samo stvar strokovnjakov, ampak postaja vedno bolj dosledna stvar

občanov. Urbanistične rešitve bodo morale v bodoče preživljati javne kritike v delovnih organizacijah, na zborih občanov in v drugih samoupravnih organih družbenopolitičnih skupnosti. Predlagane rešitve v resoluciji bodo povzročile neprimerno večji interes občanov posebno pa potrošnikov stanovanj za probleme urbanizma, to pa je najboljše garancija za kar najbolj racionalne in hitre urbanistične rešitve, kakor tudi za preprečevanje monopolizma na tem področju.

Novo organizacije za stanovanjsko gospodarstvo, ki so lahko organizirane pri investitorjih, v mestih, oz. občinah, predstavljajo novo kvaliteto v stanovanjskem gospodarstvu. S tem je zagotovljena skrb za obstoječe stanovanjske objekte, to je za reprodukcijo obstoječega stanovanjskega fonda. Da gospodarske organizacije poslujejo po načelu samofinanciranja, izključuje nevarnost birokracije teh organizacij.

Novo oblike financiranja stanovanjske izgradnje ukinja odtujevanje sredstev za stanovanjsko izgradnjo in vse posledice takšnega odtujevanja, ki so pripeljale do grobih deformacij v upravljanju s temi sredstvi. S tem pa so ustvarjeni pogoji, da bo stanovanjsko gospodarstvo vse manj stvar planskih želja in predvidevanj in vse bolj odraz naših dejanskih možnosti, pripravljenosti in zavzetosti za reševanje problemov družbenega standarda.

Realizacija vseh teh načel pomeni bistvene spremembe v stanovanjskem gospodarstvu, ki bodo v marsičem prekinile sedanjo

prakso. Zato na resolucijo ne gledamo statično in ne pričakujemo, da bo že sama resolucija rešila vse probleme, ki se porajajo na tem področju. Na resolucijo gledamo kot na družbeni akt, ki odpira široke možnosti nadaljnjemu procesu in hitrejšemu razvoju ekonomskih in političnih odnosov v stanovanjskem gospodarstvu.

Vse to so po našem mnenju najbolj bistvena načela osnutka resolucije, katerih realizacija lahko vnese v stanovanjsko gospodarstvo bistvene kvalitativne spremembe. Plenum Republiškega odbora sindikata gradbenih delavcev Slovenije se s temi načeli v celoti strinja in meni, da so v skladu z zaključki. V kongresa Zveze sindikatov Jugoslavije in VIII. kongresa Zveze komunistov Jugoslavije.

S tem pa ni rečeno, da v osnutku resolucije ni ničesar, kar ne zasluži kritike. Sedaj je čas, da se vsebina osnutka resolucije pretrese z vseh mogočih vidikov z zavestjo, da gre za izredno pomembna načela in rešitve, ki zanimajo veliko večino ljudi, zlasti v delovnih organizacijah.

Predvsem so važne nadaljnje razprave o konkretnih rešitvah nekaterih problemov v zakonskih predpisih, ki bodo sledile resoluciji. Med njimi so najbolj važni predpisi o financiranju stanovanjske izgradnje. Dosledneje je treba proučiti možnosti za formiranje specialne stanovanjske banke, kjer bi se stekala in obračala vsa prosta sredstva za stanovanjsko izgradnjo, obenem pa zagotoviti, da se ta sredstva ne bi pretakala v druge veje gospodarstva. Pod

pogojem, da bi bila takšna banka samo manipulirana s tako koncentriranimi sredstvi, ki ostajajo last delovnih organizacij in posameznikov, ki jih vlagajo, bi bila ustvarjena solidna osnova za industrializacijo proizvodnje stanovanj.

Izredno važne so tudi konkretne rešitve problemov, ki so v zvezi s pripravo in urejanjem zemljišč, primarne in sekundarne komunalne mreže, posebno pa z vprašanjem komunalnega prispevka, ki sedaj ponekod predstavlja v strukturi cene stanovanja skoraj 40 %.

Važno je tudi vprašanje organizacije in delovanja bodočih gospodarskih organizacij, ki bodo gospodarile z obstoječimi stanovanji v okviru posameznih delovnih organizacij ali področij.

Za sindikalne podružnice in organe samoupravljanja v delovnih organizacijah je predvsem važna priprava in bistvene spremembe, po katerih se večina pravic in dolžnosti s področja stanovanjskega gospodarstva prenaša v delovne organizacije. O teh spremembah morajo biti delavci v delovnih organizacijah podrobno seznanjeni.

Zato plenum Republiškega odbora sindikata gradbenih delavcev Slovenije predlaga Glavnemu odboru SZDL in Republiškem svetu zveze sindikatov Slovenije, da organizirata širše razprave v vseh delovnih organizacijah in na terenu. Obenem pa poziva vse sindikalne organizacije v gradbeništvu, da v delovnih organizacijah, ki jim pripadajo, organizirajo posebne javne razprave, posebno o tistih poglavitnih resolucije, ki se nanašajo na proizvajalce stanovanj.

Plenum Republiškega odbora sindikata gradbenih delavcev Slovenije podpira strokovno, konstruktivno kritiko osnutka resolucije, zavrača pa vse tiste enostranske ocene, ki izhajajo iz nezaupanja v samoupravljanje, obrambe administrativnih odnosov in obrambe položaja nekaterih činiteljev dosedanjega stanovanjske politike, ki vidijo samo slabe strani resolucije, ustvarjajo pesimistično razpoloženje v javnosti in s tem že vnaprej otežkočajo dosledno realizacijo predlaganih načel.

Nesporno je, da je uspešen razvoj sistema stanovanjskega gospodarstva odvisen predvsem od aktivnosti sedanjih in bodočih činiteljev stanovanjskega gospodarstva, od temeljite priprave čimprejšnjega prehoda na nov sistem, ki je vezan na prilagajanje obstoječih predpisov vsebini resolucije.

Zato plenum predlaga proizvajalcem stanovanj, da ne odlašajo s temeljitimi pripravami za poslovanje v novem sistemu. Novim pogojem je treba prilagoditi pripravo dela, raziskavo tržišča in potrebne strokovne službe. Pospešiti bo treba proces integracije in poslovnega sodelovanja in razmisliti o organizaciji poslovnega združenja proizvajalcev stanovanj v Sloveniji. V industriji gradbenega materiala pa bo treba vložiti nove napore za čim večjo proizvodnjo deficitarnih gradbenih materialov.

S takšno usmeritvijo bodo delovne organizacije v gradbeništvu lahko največ pripomogle, oziroma prispevale k tistim rešitvam, ki lahko najhitreje pripeljejo do večjega obsega proizvodnje kvalitetnih in cenjenih stanovanj.

Volitve v samoupravne organe

ZAPISNIK

seje volilne komisije za izvedbo volitev v delavski svet GIP »Ingrad« Celje in za izvedbo volitev v svete delovnih enot (sektorjev), ki so razpisane s sklepom DS podjetja za dne 18. maja 1965.

Volilna komisija v sestavi Franjo Čevnik, predsednik, Hermina Lobe in Oto Lah, člana, je sprejela naslednji

dnevni red:

1. določitev volišč;
2. imenovanje volilnih odborov.

Ad 1:

Na podlagi sklepa DS je ta volilna komisija zadolžena za volitve v DS podjetja in za svete delovnih enot (sektorjev).

V smislu 36. člena zakona o volitvah DS in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah Uradni list SRS št. 11/65 se je volilna komisija odločila, da bodo glasovanje v DS podjetja in v svete delovnih enot vodili isti volilni odbori.

Volilna komisija je na osnovi pravkar navedenih stališč

odločila,

da bodo volišča po volilnih enotah, kakor sledi:

Volilna enota št. 1 — sektor Celje

Ta volilna enota obsega vsa gradbišča sektorja in upravo sektorja. Določi se eno volišče št. 1 v prostorih uprave sektorja na Dečkovi cesti. Glasovanje na tem volišču bo vodil volilni odbor v naslednjem sestavu:

1. Vili Suster, predsednik
 2. Franc Berčnik, član
 3. Nežika Rožanc, član
- Silvo Hladnik, namestnik
Franc Murko, namestnik
Ingrid Rom, namestnik

Volilna enota št. 2 — sektor Store

Ta volilna enota obsega vsa gradbišča sektorja in upravo sektorja. Določi se eno volišče št. 2 v prostorih gradbiščne pisarne sektorja. Glasovanje na tem volišču

bo vodil volilni odbor v naslednjem sestavu:

1. Hilda Kovač, predsednik
2. Ivan Trobiš, član
3. Franc Borko, član

Volilna enota št. 3 — sektor Cinkarna

Ta volilna enota obsega vsa gradbišča sektorja in upravo sektorja. Določi se dve volišči in sicer: Volišče št. 3 v gradbiščni pisarni Cinkarna v Celju. Glasovanje na tem volišču bo vodil volilni odbor v naslednjem sestavu:

1. Hubert Golner, g. ing., predsednik
2. Irena Sentjarc, član
3. Jože Damše, član

Volišče št. 4 za gradbišče v Laškem bo v prostorih delavskega naselja v Laškem. Glasovanje na tem volišču bo vodil volilni odbor v naslednjem sestavu:

1. Julijan Mejač, predsednik
2. Drago Stanovljovič, član
3. Danica Seško, član

Volilna enota št. 4 — sektor Medlog

Ta volilna enota obsega vsa gradbišča, obrate in upravo sektorja. Določi se eno volišče št. 5 v prostorih gradbiščne pisarne Otok II Jugomont v Celju.

Glasovanje na tem volišču bo vodil volilni odbor v naslednjem sestavu:

1. Jože Podkrižnik, predsednik
2. Franc Hudomalj, član
3. Ivan Petelinšek, član

Volilna enota št. 5 — Centralni obrati

Ta volilna enota obsega obrate, delavnice in upravo sektorja. Določi se eno volišče št. 6 v prostorih uprave sektorja na Lavi. Glasovanje na tem volišču bo vodil volilni odbor v naslednjem sestavu:

1. Alojz Lakovič, predsednik
2. Milena Veber, član
3. Danilo Šuster, član

Volilna enota št. 6 — sektor za zaključna dela

Ta volilna enota obsega vse obrate in delavnice z upravo sek-

torja. Določita se dve volišči in sicer:

Volišče št. 7 v pisarni sektorja na Mariborski cesti za vse obrate in delavnice iz Celja. Glasovanje na tem volišču bo vodil volilni odbor v naslednjem sestavu:

1. Karlo Novak, predsednik
2. Slavica Borinc, član
3. Anton Šterk, član

Volišče št. 8 za obrat na Gomilskem v pisarni obrata na Gomilskem, ki obsega obrat žaga Gomilsko.

Glasovanje na tem volišču bo vodil volilni odbor v naslednjem sestavu:

1. Bogo Andoljšek, predsednik
2. Milan Golavšek, član
3. Alojz Slemenšek, član

Volilna enota št. 7 — sektor Ljubljana

Ta volilna enota obsega vsa gradbišča sektorja in upravo sektorja. Določi se dve volišči in sicer:

Volišče št. 9 za gradbišče v Ljubljani-Vevče ter upravo sektorja v prostorih delavskega naselja Ljubljana-Prule. Glasovanje na tem volišču bo vodil volilni odbor v naslednjem sestavu:

1. Janez Sinkovec, predsednik
2. Neda Čokl, član
3. Karel Pelcer, član

Volišče št. 10 za gradbišče v Trbovljah, ki bo v prostorih gradbiščne pisarne gradbišča v Trbovljah. Glasovanje na tem volišču bo vodil volilni odbor v naslednjem sestavu:

1. Albin Mlinar, predsednik
2. Rudi Meštrič, član
3. Anton Klopotan, član

Volilna enota št. 8 — sektor Slov. Konjice

Ta volilna enota obsega vsa gradbišča sektorja z upravo sektorja. Določi se dve volišči in sicer:

Volišče št. 11 za gradbišča v Slov. Konjicah in uprava sektorja bo v pisarni sektorja v Slov. Konjicah. Glasovanje na tem volišču bo vodil volilni odbor v naslednjem sestavu:

1. Martin Zlavs, predsednik
2. Anton Voh, član
3. Anton Pokelšek, član

Volišče št. 12 za gradbišče v Ptujju bo v pisarni gradbišča v Ptujju. Glasovanje na tem volišču bo vodil volilni odbor v naslednjem sestavu:

1. Franc Karner, predsednik
2. Gašper Friščič, član
3. Josip Rozmarič, član

Volilna enota št. 9 — sektor Zalec

Ta volilna enota obsega vsa gradbišča sektorja z upravo sektorja. Določi se eno volišče št. 13, ki bo v prostorih gradbiščne pisarne v Polzeli. Glasovanje bo vodil volilni odbor v naslednjem sestavu:

1. Egidij Fifer, predsednik
2. Alojz Petecin, član
3. Bruno Mlakar, član

Volilna enota št. 10 — uprava podjetja

Ta volilna enota obsega upravo podjetja, delavsko naselje in centralno skladišče. Določi se eno volišče št. 14, ki bo v prostorih sindikalne dvorane Ljubljanska cesta 16 v Celju. Glasovanje bo vodil volilni odbor, ki ga sestavljajo:

1. Silvo Javoršek, predsednik
2. Emil Jug, član
3. Miha Jenko, član

Volilna komisija je sprejela tudi sklep, da bodo volišča na dan volitev odprta od 6.—12. ure.

Volilna komisija je sprejela sklep, da je treba sklicati vse predsednike volilnih odborov, katerim je treba dati inštrukcije za izvedbo glasovanja, da bi bil postopek pri volitvah zagotovljen po predpisih.

- Volilna komisija:
1. Franjo Čevnik, predsednik
 2. Hermina Lobe, član
 3. Oto Lah, član

Dapisujte

v naš list

Letne konference izvršnega odbora sindikata

(Nadaljevanje s 1. strani)

da pa se taki predlogi v večini primerov ne upoštevajo. Če bomo uspeli s formiranjem teh naših najosnovnejših organov samoupravljanja in dali neposrednim proizvajalcem možnost, da na sestanku kolektiva izražajo svoja zapažanja, bo to po eni strani v veliko pomoč vodstvom obračunskih in ekonomskih enot, po drugi strani pa bo to tudi moralni stimulans za še tesnejše sodelovanje.

Pred nami so volitve v organe delavskega samoupravljanja. V istem smislu kot v skupščinah, bo tudi v naših delavskih svetih, to je centralnem in sektorskih, izmenjava polovica članov. Dolžnost naše organizacije je, da prispeva k aktivizaciji celotnega kolektiva in da pripomore k uspešnemu bodočemu delu teh organov, v katerih naj bodo sposobni in razgledani delavci. Zaradi zoževanja investicijske fronte, pomanjkanja betonskega železa in zaradi spreminjanja tržnih odnosov nas v bodočem letu čakajo težki poslovni pogoji, ki bodo zahtevali res kvaliteto delo organov delavskega samoupravljanja. Ugotovitve pa narekujejo organizacijam v podjetju pričetek predvolilnih priprav. V prvi vrsti je potrebna aktivizacija celotnega kolektiva, saj je naš skupni cilj, da bodo v organih delavskega samoupravljanja sposobni in razgledani delavci. Aktivizacija kolektiva bi se odražala že pri evidentiranju kandidatov za posamezne organe upravljanja. Želim poudariti, da je potrebno glavno delo opraviti že na predvolilnih zborovanjih, tako, da bodo volitve samo zaključek te aktivizacije.

Zaradi obsežnejših gradbenih del v Štoreh je bil formiran samostojni sektor Štore. Ker novo formirani sektor nima svojega delavskega sveta in sindikalne podružnice, bo potrebno, da bo kolektiv izvolil lastni organ delavskega samoupravljanja in 9-članski sindikalni odbor.

V tem svojem poročilu ne bi navajal številko o proizvodnji in rezultatih preteklega leta in tudi ne o planu za bodoče leto, ker so te številke bile že predmet obravnave na vseh organih in obnih zborih naših podružnic. Možnost imamo tudi, da se teh rezultatov podrobneje dotaknemo v današnji razpravi. Želim pa bi poudariti, da je nekaj problemov, ki jih moramo reševati s skupnimi močmi in ob najtesnejšem sodelovanju vseh organov in članov kolektiva. Perspektiva naše proizvodnje ni več v ekstenzivnem širjenju števila zaposlenih, temveč le v vedno večjem nadomeščanju ročnega dela s strojnimi delom, zaradi česar bomo morali posvetiti posebno pozornost koriščenju, vzdrževanju in obnavljanju naše mehanizacije. Po drugi strani pa bo sodobnejša tehnološka in sodobnejša

organizacija proizvodnje zahtevala tudi višjo stopnjo strokovne in splošne izobrazbe neposrednih proizvajalcev. Zato si moramo za letošnje leto zadati kot eno glavnih nalog ustalitev kolektiva in strokovno ter splošno izobraževanje. Eden od predpogojev za ustalitev kolektiva je tudi gradnja stanovanj za člane kolektiva in bo naš cilj, da v bodočem obdobju z boljšim delom dosežemo več lastnih sredstev, s katerimi bomo mogli to nalogo rešiti.

Glede higiensko tehničnega varstva smo pri nas sicer storili že precej, nismo pa storili še vsega, kar bi bilo potrebno za zagotovitev popolne varnosti pri delu in za zagotovitev človeku dostojnih delovnih pogojev. Vemo, da dostikrat nismo nudili delavcem potrebnih zaščitnih sredstev in da je bilo veliko primerov, ko na objektih nismo izvedli potrebnih tehničnih varnostnih ukrepov. Razlogov za to je več. Bili so primeri, ko operativni vodje zaradi pretirane štednje niso izvršili potrebne zaščite.

Bili pa so tudi primeri, ko so bila sredstva na razpolago, pa jih delavci kljub zahtevi predpostavljenih niso hoteli uporabljati. Vedeti moramo namreč, da za zagotovitev varnosti pri delu niso dovolj le materialna sredstva, temveč je za to potreben tudi čut odgovornosti vsakega posameznega delavca.

Družbeni plan Jugoslavije za letošnje leto izredno jasno poudarja nujnost nagrajevanja po delu in uspehu. Ravno pri tem vprašanju moramo iskati novih oblik, s katerimi bomo zainteresirali člane kolektiva za večjo storilnost in za racionalnejše gospodarjenje. Vedeti moramo, da kolektiv razpolaga s tolikšnimi sredstvi, kolikor si jih sam prigrispe in da ne moremo od nikoder pričakovati kakršnih koli podarjenih sredstev. Kolektiv sam pa si mora poiskati takšne oblike notranje delitve, ki bodo na najpravičnejši in najpriljubnejši način omogočile delitev doseženih sredstev. Pri iskanju teh oblik mora sodelovati celoten kolektiv, še posebno po izvoljenih organih delavskega samoupravljanja in po odborih naših podružnic.

Glede skrajševanja delovnega tedna smo letos storili že prvi korak, ko smo delovni teden skrajšali od 48 na 46 ur. Zaradi skrajšanja delovnega časa naša proizvodnja ne sme nazadovati, ravno tako pa tudi ne sme negativno vplivati na višino skladov in osebnih dohodkov. Jasno je torej, da lahko to skrajšanje delovnega časa pokriva le z boljšo produktivnostjo in boljšo organizacijo. Na vseh nas je, da izvršimo ukrepe, ki so bili nakazani ob prvem skrajšanju delovnega časa in da s tem prigrispe potrebna sredstva za sedanje skrajšanje delovnega časa in tudi pogoje za

nadaljnje skrajševanje.

Delegatom predlagam, da na današnjem obnem zboru razpravljajo in izdelajo program dela, ki naj obsega predvsem:

- dopolnitev samoupravnih aktov, analogno spremenjenim predpisom;
- nastanitev in prehrana gradbenih delavcev;
- še nadaljnje delo za prehod na 42-urni delovni teden;
- HTV pri delu in delovni pogoji;
- izobraževanje;
- osebni dohodki iz aspekta cene produktivnosti, rentabilnosti in ekonomičnosti ter standard delavcem v podjetju;
- politika za zaposlovanje delavcev in vajencev;
- rekreacija;
- predvidene so športne igre gradbinec v letu 1965 v Celju, kar nalaga velike naloge celotnemu kolektivu našega podjetja.

Ostalo je še mnogo problemov, ki bi jih v tem poročilu rad obravnaval, vendar bi bilo potem to poročilo preobširno. Predlagam, da se problemov, ki jih tu nisem navedel, dotaknemo v razpravi. Ob zaključku bi želel poudariti, da so člani odborov v naši organizaciji v pretekli mandati dobi nesebično vložili mnogo naporov za napredek organizacije in dobrobit kolektiva, zato predlagam, da jim današnji občni zbor izrazi za to poštvalno delo vse priznanje. Mislim, da zaslužijo priznanje tako odbori sindikalnih podružnic na sektorjih, kot tudi izvršni odbor. Obnememu zboru predlagam, da v novi izvršni odbor izvoli delovne in sposobne člane, ki jim želim pri njihovem bodočem delu kar največ uspehov.

Naj živi delovno ljudstvo Jugoslavije — naj živi naš maršal Tito!

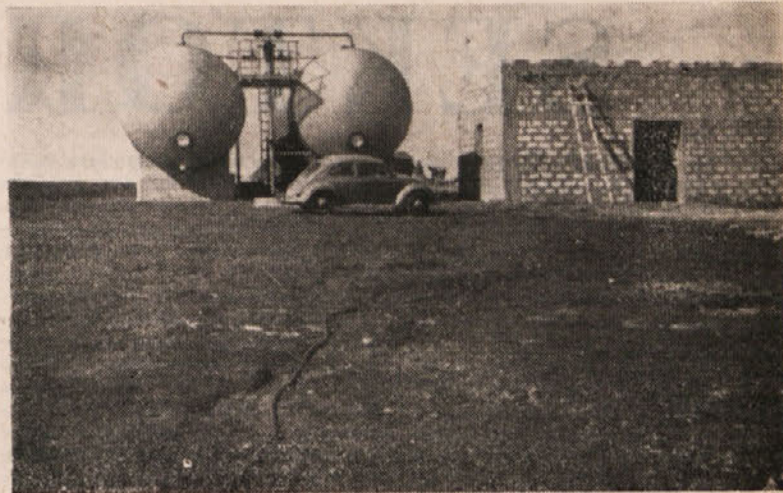
OBVESTILO

Cenjene poslovne partnerje in vse ostale stranke obveščamo, da je podjetje prešlo na delni skrajšani delovni čas. V ta namen se je kolektiv odločil za eno pristo soboto v mesecu (po izplačilu OD). Tako kolektiv zaradi skrajšanja delovnega časa ne dela naslednje sobote:

(v letu 1965):

- 15. maja,
- 19. junija,
- 17. julija
- 21. avgusta,
- 18. septembra,
- 16. oktobra,
- 20. novembra,
- 18. decembra.

Poslovne prijatelje in stranke prosimo, da vzamejo gornje na znanje.

Vodna rezervoarja, vsak za 120 m³ vode, sta pripravljena za graditelja novih Barč in kasneje za preskrbovanje prebivalstva s pitno vodo. Poleg rezervoarjev je strojnica v izgradnji

Prvi stiki z zunanjim tržiščem

Na iniciativo Biroja za gradbeništvo Slovenije je bil v mesecu februarju t. l. sklican v Ljubljani sestanek, kjer so se predstavniki 10 gradbenih podjetij odločili, da osnujejo konzorcij. Ta naj bi preko poslovnega združenja Rudis obdeloval libijsko tržišče in ugotovil možnosti plasiranja gradbenih storitev ter izvršil konkretno nalogo: zbiranje vseh potrebnih podatkov za udeležbo na mednarodni licitaciji za izgradnjo novega mesta Barče.

Za izvršitev gornje naloge, sva odpotovala z ing. Vinkom Kregarjem, direktorjem Tehnične srednje šole v Ljubljani, dne 14. februarja t. l. v Libijo. Pot naju je vodila z vlakom preko Trsta do Rima, kamor sva prispela naslednji dan v dopoldanskem času. Potovanje z letalom do Rima je odpadlo, ker je čas med pristankom našega letala v Rimu in odhodom letala italijanske družbe Alitalia prekratek, da bi bilo možno v tem času opraviti vse formalnosti glede pridobitve libijske vize. V naši državi nimamo libijskega predstavništva, zato pride za nas v poštev kot izhodiščna baza za Libijo samo Rim. Postopek za pridobitev vize je kratek in hiter, od 9. do 14. ure, ko sva že sprejela vizo. Tiskovine je treba izpolnjevati v angleškem ali italijanskem jeziku. Ob priliki izdaje vize pregleda uslužbenec ambasade tudi stare vize v potnem listu, zlasti ga zanimajo vize vzhodnih držav. In ker je ing. Kregar imel že vizo SSSR, se je začela nekoliko daljša debata o namenu našega potovanja v Libijo, ni več zadostoval vzrok »službeno«, temveč je bilo treba dati podrobnejšo obrazložitve.

Hkrati z nama je čakal na izdajo vize za Libijo tudi neki Nemeč, ki mu je ambasador odklonil podpis vize za toliko časa, dokler se ne bi posvetoval z Libijo glede njegovega vstopnega dovoljenja, kar bi trajalo 10 dni. Nemeč, ki je navajal za vzrok samo turistično potovanje, je bil seveda razburjen ter je trdil, da toliko časa ne more čakati, ker mu poteče dopust.

V popoldanskem času sva odpotovala z znane rimske železniške postaje Termini, kjer ima svoje prostore tudi italijanska letalska družba Alitalia, na 30 km oddaljeno letališče Leonardo da Vinci. Letališče je veliko, ima moderne čakalnice in druge letališke objekte. Na letališču sem opazil tudi jugoslovansko letalo, ki je priletelo iz Beograda. Točno po vzornem redu je popolnoma zasedena Caravella startala z letališča Afriki naproti. Začelo se je moje prvo potovanje po zraku. Priznati moram, da so srečanje z zračnimi višinami spremljali nekoliko tesnobni občutki, ki pa so kmalu izginili. Posebno še, ko sem opazoval sproščene obraze sopotnikov, ki najbrž niso bili novinci, kot jaz. Ugotovil sem, da je mirna vožnja z letalom prav prijetna in kar je še več vredno, zelo hitra. Škoda je bilo, da je bil razgled iz aviona v višini 12 km, zaradi oblakov pod nami, slab. Ko smo leteli nad Si-

cilijo, smo videli del otoka, Malte nismo videli. Čim bolj smo se bližali afriški obali, tem bolj so oblaki izginjali, začel pa se je spuščati mrak. Ure smo pomaknili za eno uro naprej. Po 1 uri in 50 minut leta smo v mraku pristali v Tripoliju, enem glavnih mest Libije. Carinska kontrola in ostale formalnosti na letališču so bile hitro urejene, ker so se cariniki zanimali le za višino prinesene valute.

Na letališču naju je pričakal direktor Interlybijskega tov. Vuletin, ki naju je odpeljal v 16 km oddaljeni Tripoli. Kdo bi si bil mislil, da je v tem času v Tripoliju tako težko dobiti prenočišče! Vršile so se priprave za mednarodni velesejem v Tripoliju in vse hotelske kapacitete so bile že rezervirane. S posredovanjem tov. Vuletina sva končno dobila prenočišče, ampak samo za dva dni, kar pa je za najino bivanje v tem mestu zadostovalo.

Kot sem že prej omenil, je Tripoli eno glavnih mest Libije. Obstaja pa še drugo glavno mesto, Benghazi, ki je po velikosti dosti manjše. V pokrajini Cirenaiki pa so pričeli graditi ob vznožju pobočja Jebel Abdara še tretjo prestolnico — El Beida.

Libija je od leta 1951 neodvisna federalna monarhija. Kralj Mohammed Idris je šef države in vrhovni komandant vojske. Prebivalci so Arabci, Berberi, Italijani, Grki in Židje. V ozkem obalnem pasu živi 95 % vseh prebivalcev. Pridelujejo žito, olive, vino, pomaranče in dateljne.

Oaze obalnih predelov so najbogatejše v Afriki. Razvita je tudi živinoreja, predvsem prevladujejo ovce in koze. Industrija je neznanca.

V zadnjih letih je Libija dosegla lep napredek v črpanju nafte. Leta 1957 so pričeli s prvimi vrtnami. Plan črpanja nafte za leto 1964 je bil 30 milijonov ton in so ga presegli za 10 milijonov ton. Za letošnje leto imajo namen izčrpati 50 milijonov ton nafte in bodo v nekaj letih dohiteli države Srednjega vzhoda: Irak, Iran in Saudovo Arabijo, ki imajo v tej panogi veliko večjo tradicijo.

Tripoli je mesto z 230.000 prebivalci. Ima lepo urejene asfaltirane ulice. Daje videz evropskega mesta, z delno orientalsko arhitekturo pri starejših zgradbah, medtem ko so novejšje že čisto v evropskem stilu. Mesto se razteza ob obali Sredozemskega morja in se deli na stari in novi del. Gradbeno dejavnost je tu zelo razgibana. Gradijo stanovanjske hiše, stanovanjske bloke, upravne zgradbe, urejajo mestno kanalizacijo. Pripravljajo se na graditev športnega centra, kjer naj bi bile v bližnji prihodnosti afriške športne igre.

Glavna ulica Tripolija nosi ime narodnega junaka Amer el Muh-tav, boreca proti italijanskim kolonistom. Leta 1936 so ga Italijani ujeli v skalnatem pogorju blizu

(Nadaljevanje na 6. strani)

Tehnični direktor podjetja je v svoji diskusiji navedel veliko vlogo sindikalne organizacije predvsem ob predvidenih ostrejših pogojih in možnostih zaposlitve, kot tudi pri vsakdanjem reševanju mnogih težav

SEKTOR SLOV. KONJICE

Občina Slovenske Konjice postaja vsako leto gospodarsko močnejša in se razvija po vnaprej določeni poti. Gospodarske organizacije se širijo, proizvajajo vedno več, se modernizirajo, v zvezi s tem pa se vlaga vedno več sredstev za izgradnjo industrijskih objektov in stanovanj.

Poleti leta 1956 je podjetje »Beton« ustanovilo sektor Slovenske Konjice, ki je skupaj s takratnim domačim gradbenim podjetjem pričel z gradnjo novih objektov v Slovenskih Konjicah in Zrečah. Sektor je dosegel pravi razmah šele leta 1958, ko se je takratnemu sektorju priključilo domače podjetje. S tem je sektor dobil tudi nove upravne prostore, prostore za skladišče, garaže itd. V tem ča-

radi sprememb v gospodarstvu in zmanjšanja investicij se z gradnjo omenjenih objektov ni pričelo. Sektor pa je svoje proste kapacitete zaposlil na novogradnji v Ptuju.

Po tolikih plodnih letih in širokem napredku gradbeništva v občini Konjice je letošnje leto prineslo nekaj sprememb. Ostrejši gospodarski ukrepi, popolna urejenost finančno tehnične dokumentacije ter zmanjšanje investicij — vse to ima za posledico, da se je gradbeni razmah precej skrčil. Kaže, da tudi prihodnje leto ne bo boljše.

Plan sektorja za leto 1965 določa dograditev treh stolpičev v Skalcah in delne klavnice za perutnino v Ptuju.

se bo spremenil zaradi gradnje jezusa za elektrarno »Drava«. Največ problemov pa nam je dosedaj povzročal betonski gramoz, kar je zelo presenetljivo. Ko smo zasajali prve lopate v tla in ugotavljali, da je pod površjem dovolj na prvi pogled dobrega materiala, smo bili prepričani, da nam to pot betonske konstrukcije ne bodo delale problemov. Žal je dejansko stanje popolnoma drugačno. Po dvomesečnem iskanju gramoza in raziskavah Ptujškega polja še vedno nismo našli pravega gramoza. Povsod je gramoz umazan (zemlja), pomešan z veliko količino krogel. Problem smo rešili tako, da sedaj vozimo gramoz iz odvodnega kanala iz elektrarne Drava I. Ta kanal dela gradbeno podjetje »Gradiš« z bagranjem v vodi. Gramoz je čist, treba pa ga bo drobiti, oziroma sejati.

Izgleda, da bo letos še več takih težav. Na gradbišču nam primanjkuje betonskega železa (drobni profili). Vprašanje je, kako bo z opeko, cementom itd.?

Klavnica za perutnino s hladilnicami bo tehnično sodobno narejen objekt z domačo in uvoženo opremo, ki jo bo omogočil, v sklopu Perutninske farme v Ptuju, izvoz zaklanih piščancev v države trdne valute 600—700 ton letno, oziroma naslednje:

v 1 uri zakol 1.000 kom. = 1.300 kg/h
v 12 urah zakon 12.000 kom. = 15.600 kg/h
v 280 dneh (eno leto) zakol 3.360.000 kom. = 4.360.000 kg/letno

Hladilnice imajo naslednje kapacitete:

— hladilnica za suho hlajenje ima 80 m² površine, za 6.000 kg mesa v 12 urah, temperatura + 3° C;
— zmrzovalni tunel zmrzuje ohlajeno meso na — 40° C;
— skladišče za grobo zmrznjeno meso ima 420 m² površine za 250 ton blaga, temperatura je — 20° C.

Gradbišča pisarna in delavsko naselje v Ptuju, kjer gradimo klavnico za perutnino

Na gradbišču klavnice je bilo zaradi slabega terena potrebno fundiranje tudi do 70 m globoko

Ceprav na zunaj sorazmeroma skromno poslopje je uprava sektorja Slovenske Konjice po izjavi šefa tov. Čmaka dovolj velika za še večjo letno »realizacijo«

su je imel sektor precejšnje naloge, ki jih je uspešno izvršil. Zgrajeni so bili naslednji objekti: 22 stanovanjski blok v Zrečah, zdravstveni dom v Zrečah, hala »Komet«, sodišče v Konjicah, pekarna, 16 stanovanjski blok, občina, podaljšek hale v »Konusu«, šola v Zrečah, zdravstveni dom v Ločah itd. V nadaljnji fazi izgradnje občine Konjice pa je sektor žel še nove in večje uspehe. Uspešno so bili dograjeni objekti za investitorja Usnjarski kombinat »Konus« (hala za umetno usnje, tovarniški dimnik, strojnica, skladišče surovin itd.), za lesno industrijsko podjetje »LIP« Slovenske Konjice (žaga, hala mizarskega obrata, sušilnica, kotlovnica, skladišče), za »Kostroj« nova hala, za občino 32 stanovanjski blok z lokali, stolpič v Zrečah in drugo.

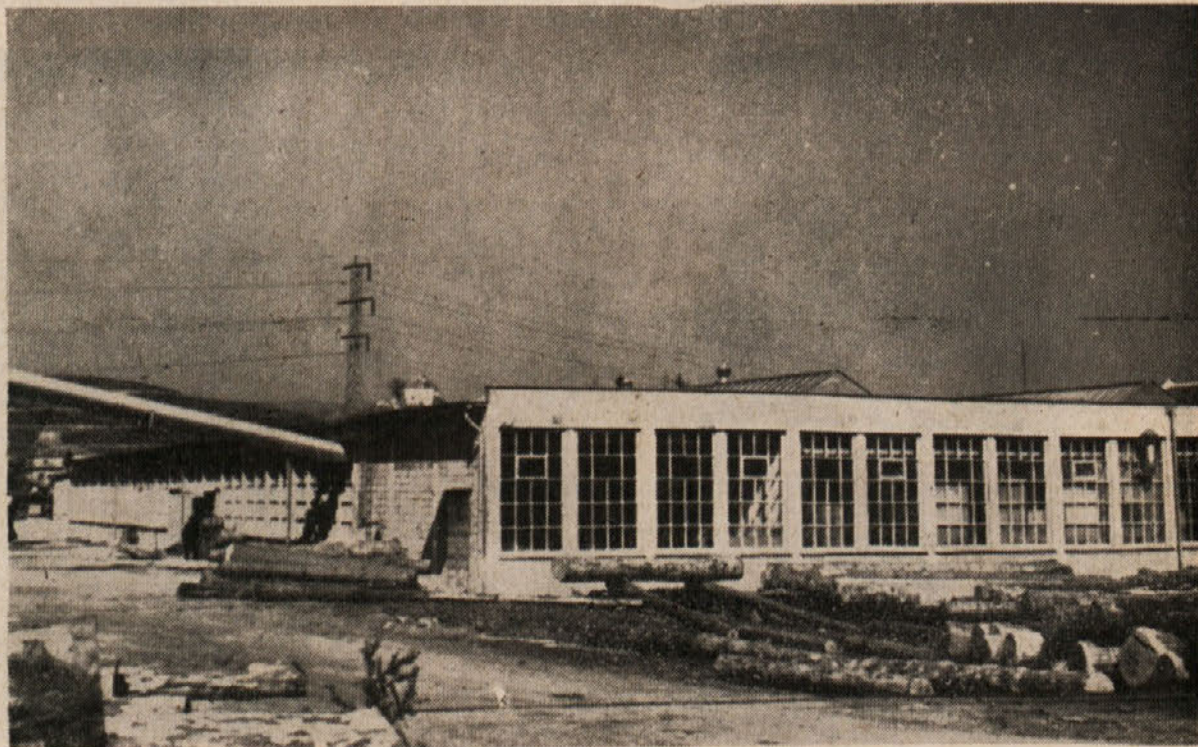
V minulem letu je sektor prevzel v izgradnjo tri stolpiče po 25 stanovanj, adaptacijo kalilnice Zreče, nadzidavo kotlovnice v »Konusu« ter večje gradbišče klavnice v Ptuju. Po planu, ki je bil narejen v začetku leta in vsklajen z dinamično trošenja investicij v okviru občine, bi moral prevzeti cestno in večji objekt ter končati jedilnico za »Konus«. Za-

Sektor gradi za »Perutninsko farmo v izgradnji« v Ptuju klavnico za perutnino ter hladilnice s predračunsko vrednostjo 435 milijonov (stare cene). To je naše prvo gradbišče vzhodno od Konjic, oziroma na Dravskem polju. Želja, da razširimo našo dejavnost na Ptujsko polje, je že večletna. Zato smo bili tudi udeleženci licitacij za dva večja objekta (pa nismo uspeli). Organizacija gradbišča je zahtevala nekoliko več težav zaradi oddaljenosti sektorja. Urediti pa smo morali tudi manjše naselje za delavce. Pripravljalna dela so izvršena. Manjkata le še žerjav in drobilec. Objekt je lociran blizu Drave, zaradi česar imamo težave s talno vodo, ki nas vedno spremlja pri vsakem izkopu za točkovne temelje. Ugotovili pa smo, da so tla nosilna v različnih globinah. Posebne težave so nastopile pri devetih temeljih, kjer je nosilna plast 4 m pod gladino talne vode. Potrebna je bila dodatna investicija projektanta in geologa. Predlagano je, da se uporabijo betonski piloti oziroma leseni, v kolikor bo investitorju uspelo dobiti točne podatke o spremembi nivoja podtalnice, ki

SEKTORJU SLOVENSKE KONJICE ZA DOSEŽENE USPEHE *

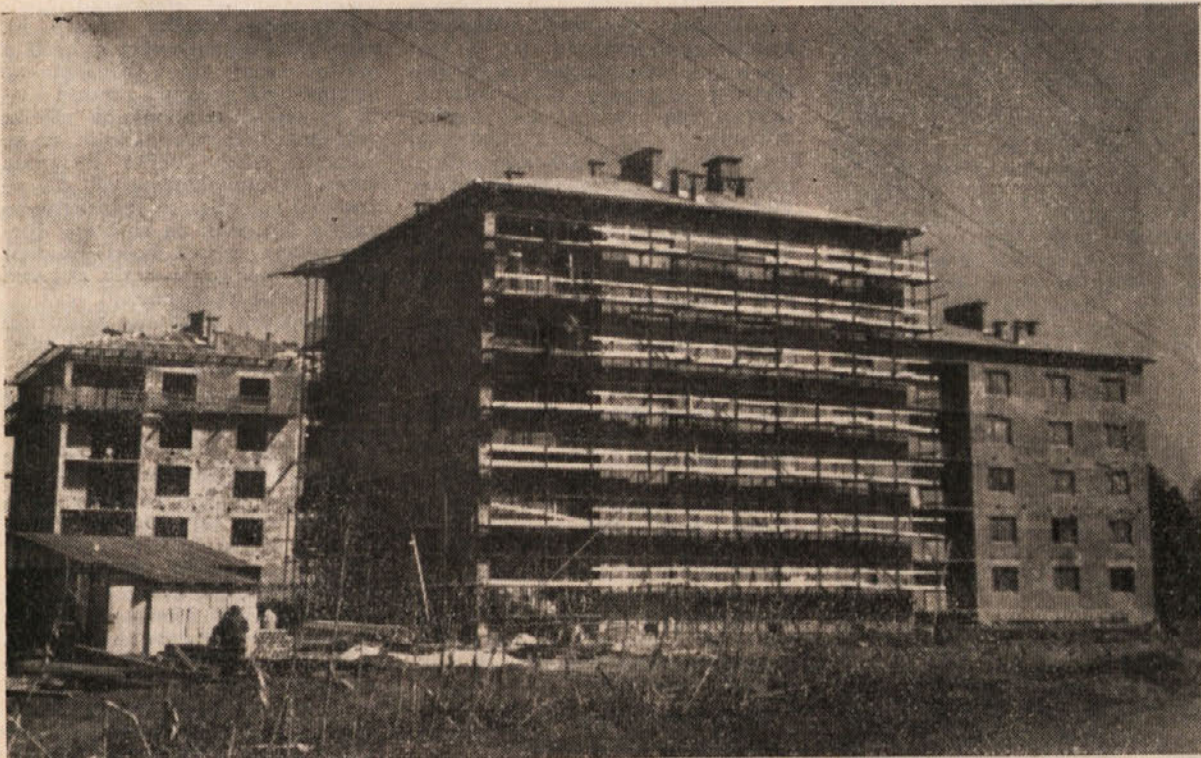
ČESTITAMO TER ŽELIMO NADALJNJIH USPEHOV VSEM *

ČLANOM TEGA KOLEKTIVA *

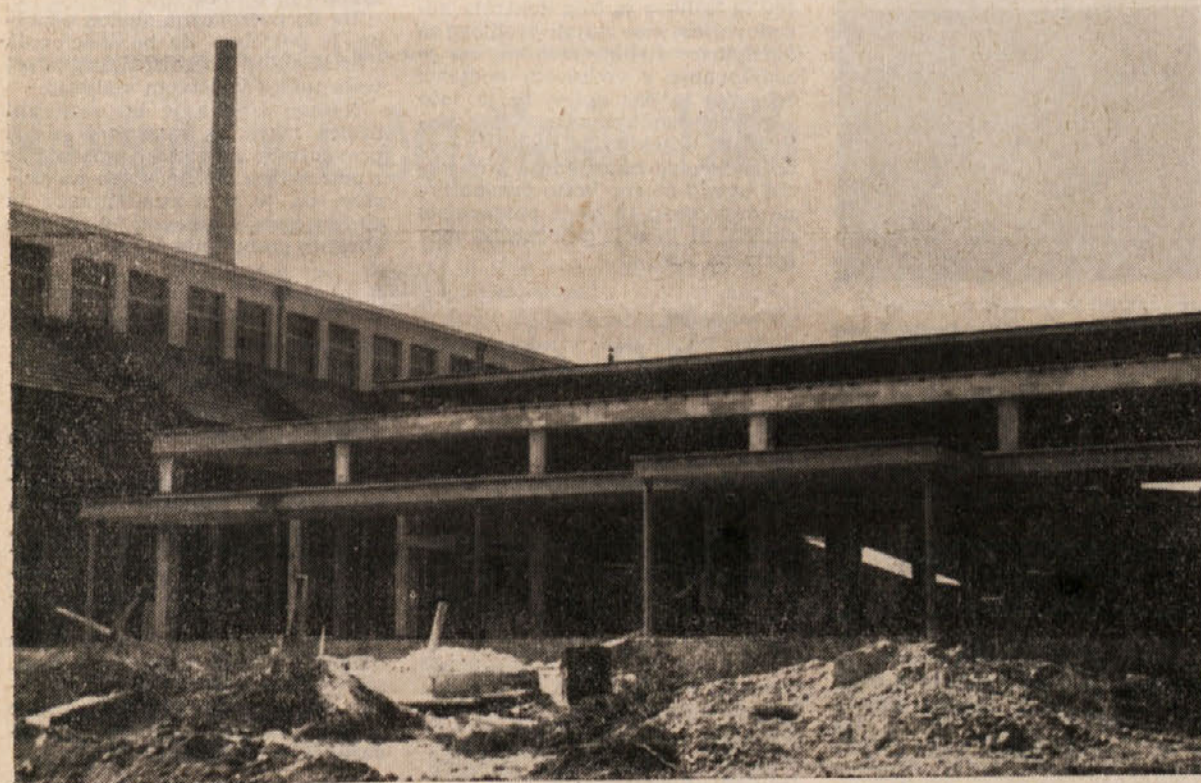

Slika predstavlja proizvodno halo »LIP Slovenske Konjice«. Površina ca. 2800 m². Kolektiv sektorja je ponosen nanjo, saj jo je oddal investitorju točno po pogodbenem roku.

V SLIKI IN BESEDI

Trije 24-stanovanjski klasični stolpiči, katere gradimo po sistemu za »trg«. Gradbeni rok oddaje zadnjega objekta 30. november 1965 se sicer naglo bliža toda šef sektorja zatrjuje, da bodo gotovi

Slika bodoče jedilnice »Konus« v Slovenskih Konjicah, katero so po končanju III. faze ustavili. Tudi tukaj so bile ukinjene investicije

Tovarna usnjarskih strojev, vel. ca. 2500 m², katera uspešno služi investitorju in namenu. Dokončali smo jo v mesecu marcu 1964

Celotna površina klavnice s hladilnicami znaša 2.762 m².

Za investitorja Lesno industrijskega podjetja LIP Slovenske Konjice je sektor zgradil v času dveletne gradnje lepe objekte. Hala mizarskega obrata s sušilnicami je večji objekt, ki je zamenjal stare, temne delavnice. Delavci so dobili svetle prostore, kjer so montirani tudi novi stroji, preskrbljeno pa je tudi z novimi ekshaustorskimi napravami. Kapaciteta se je nekajkrat povečala pri skoraj istem številu ljudi.

Poleg hale mizarskega obrata je zgrajena nova kotlarnica, skladišče novih izdelkov ter sušilna lopa. Kotlovnica ima dva kotla. Enega za mazut, medtem ko je drugi predviden za žagovino. Na krovu kotlovnice so montirane ekshaustorske naprave (licenca iz Nemčije), pod njimi pa je silos za žagovino.

Pod Konjiško goro je zrasla tudi nova tovarna »Kostroj«. V tej tovarni izdelujejo stroje in opremo za usnjarsko industrijo. »Kostroj« je znan po vsej naši domovini pa tudi drugod, predvsem v državah Bližnjega vzhoda in severne Afri-

»Konus«. Škoda, ker bi bil objekt gotovo v ponos in okras celi občini, ne glede na to, da je tudi nujno potreben.

Gradbeno zahtevna je bila tudi hala za umetno usnje. S tem obratom si je »Konus« zagotovil bodočnost in lepe finančne uspehe.

Trije 24 stanovanjski stolpiči v Slovenskih Konjicah

Z gradnjo smo pričeli marca 1964. Vsi trije stolpiči so prevzeti za fiksno ceno. Razne podražitve materialov lahko uveljavljamo samo za tretji stolpič. Dva stolpiča sta pogojena za fiksno ceno ne glede na podražitve materialov.

Pogodbo o garantirani prodaji stanovanj imamo s Stanovanjskim skladom občine Slovenske Konjice. Pogodbena cena za vse tri stolpiče s 15% komunalnim skladom znaša 419 milijonov din. Cena za 1 m² s centralnim ogrevanjem znaša 115.000 din. V vsakem nadstropju sta dve trisobni stanovanji, eno dvosobno, eno enosobno stanovanje in garsoniera. Po pogodbi bi se morali stolpiči oddati do navedenih terminov:

Izgradnja kotlarnice za LIP Slovenske Konjice je bila sorazmerno težavna, saj se prepleta vse polno cevi. Služi za ogrevanje sušilnice in ostalega tovarniškega prostora

ke. Objekt je zgrajen na točkovnih temeljih. Je betonski skelet z železnimi »R« nosilci. Kritina je salonitna in preskis.

Naš najzvestejši investitor pa je vsekakor Usnjarski kombinat »Konus« iz Slovenskih Konjic. Kmalu bo 10. obletnica skupnih, zelo dobrih poslovnih odnosov. Res je, da je tok dogodkov okoli investicij prizadel »Konus«, izgleda pa, da bo šlo kmalu naprej tako, kot je bilo doslej. V tovarni imamo vsako leto do 20 ljudi na investicijskem vzdrževanju in v gradnji po dva nova objekta (razen letos). V jeseni smo pričeli z nadzidavo kotlovnice, kjer nam je povzročil veliko skrbi les za žeb-ljane nosilce. Okrog in okrog konjiške kotline so gozdovi, vendar lesa primanjkuje. Zaradi pomanjkanja denarja smo morali prekiniti gradnjo nove jedilnice za

stolpič s kotlovnico št. I do 31. marca 1965, stolpič brez kotlovnice št. II. do 30. junija 1965, stolpič brez kotlovnice št. III. do 30. novembra 1965.

Po sedanjih izgledih bo stolpič št. I oddan kupcem z zamudo. Drugi in tretji stolpič bosta do roka gotova. Zraven teh stolpičev smo zgradili sedem garaž. Te garaže sedaj uporabljamo za gradbiščne prostore, z manjšo adaptacijo bomo te garaže prodali kupcem stanovanj.

Naš sektor še čakajo naloge, razne težave. Želimo si še naprej tesnega sodelovanja z vsemi investitorji, s skupščino občine Konjice, upravo »Ingrada« ter z vsemi ostalimi sektorji.

Šef sektorja
Ivan Čmak

PRVI STIKI Z ZUNANJIM TRŽIŠČEM

PIŠE ING. IVAN CIJAN:

Zdravstvena preventiva in patronažna služba

(Nadaljevanje s 3. strani)

mesta Barče in ga umorili tako, da so ga vrgli iz aviona.

V Tripoliju sva obiskala našega poslanika tov. Ostojčiča, nadalje ing. Čirja — Mariborčana, ki je preko tehnične pomoči prišel v Libijo in je danes na važnem položaju v ministrstvu, kot direktor libijskih cest. Razgovore sva vodila tudi s posameznimi predstavniki domačih gradbenih podjetij.

Po dveh dneh bivanja v Tripoliju sva odpotovala z avionom

je je Libijec, diplomirani arhitekt ki je študiral v Kairu. Pod njegovim vodstvom je tudi 10 slovenskih projektantov in geodetov, ki so lansko leto prišli v Libijo preko tehnične pomoči. Projektanti in geodeti imajo s seboj družine, dobili so na razpolago trosobna opremljena stanovanja in 150 FL mesečnih dohodkov.

V Benghaziju sva se z ing. Kregarjem zadržala 6 dni. Stanovala sva v hotelu Continental. To je večji hotel, lepo opremljen in zelo čist. Vse strežno osebje hotela kakor tudi restavracij so izključno

Benghazi v zvezi z oddajo ponudbe za izdelavo urbanističnega plana Benghazija. K oddaji te ponudbe je bil pozvan tudi Slovenija-Projekt iz Ljubljane.

Med našim bivanjem v Benghaziju sva za en dan odpotovala tudi v Barče z ing. Vidicem (našim projektantom), ki je s strani investitorja postavljen kot nadzorni organ za izgradnjo 65 stanovanjskih hišic, ki jih že izdeluje domače podjetje v sklopu izgradnje novega mesta Barče. Ogleдали smo si tudi Tocco in Tolmeto, ker nas je zanimala možnost pristajanja

Zdravstveno varstvo delimo na kurativno in preventivno. Kurativno zdravstvo se bavi z zdravljenjem bolnikov. Preventivna zdravstvena služba, na kratko preventiva, pa skuša obolenja preprečiti že pred njihovim nastopom in na ta način zmanjšati število obolenj. Glavni cilj preventive je torej preprečevati obolenja. V ta namen se poslužuje različnih prijemov. Sanitarna inspekcija je ena od oblik preventivne zdravstvene dejavnosti, ki s pregledovanjem živil, lokalov, obratov ipd. ugotavlja higienske pomanjkljivosti, ki bi lahko povzročile širjenje infekcij. Tudi cepljenja proti raznim nalezljivim boleznim spadajo v preventivo, prav tako tudi periodični pregledi delavcev, ki delajo na ogroženih delovnih mestih, npr. v prahu, ropotu, da se na ta način ugotovijo obolenja že v samem začetku in da se tak delavec pravočasno premesti iz ogroženega delovnega mesta na drugo delovno mesto. Na ta način preprečimo, da bi tak človek postal bolnik.

Naša obratna ambulanta se je že ves čas svojega obstoja ukvarjala poleg zdravljenja bolnikov tudi s preventivno zdravstveno službo. Na gradbiščih, obratih in naseljih je bila opravljena kontrola sanitarno-higienskih ureditev in kolikor je bila kontrola nezadovoljna, smo dajali predloge za izboljšavo. Lahko rečemo, da je sodelovanje z vodstvom podjetja bilo ves ta čas dobro in je zato higiensko-sanitarna ureditev navedenih objektov iz leta v leto boljše. Poleg navedenega smo sedaj uvedli še eno vrsto preventivne dejavnosti in sicer patronažna služba, ki jo vrši patronažna medicinska sestra.

Naša obratna ambulanta se je že ves čas svojega obstoja ukvarjala poleg zdravljenja bolnikov tudi s preventivno zdravstveno službo. Na gradbiščih, obratih in naseljih je bila opravljena kontrola sanitarno-higienskih ureditev in kolikor je bila kontrola nezadovoljna, smo dajali predloge za izboljšavo. Lahko rečemo, da je sodelovanje z vodstvom podjetja bilo ves ta čas dobro in je zato higiensko-sanitarna ureditev navedenih objektov iz leta v leto boljše. Poleg navedenega smo sedaj uvedli še eno vrsto preventivne dejavnosti in sicer patronažna služba, ki jo vrši patronažna medicinska sestra.

Patronažna služba temelji na načelu, da se zdravstvena zaščita razširi zunaj zidov zdravstvene ustanove na principu iskanja ljudi, ki jim je zdravstvena zaščita potrebna. Cilj patronaže je, da se omogoči zdrav način življenja vsem članom družine in da se družino poučuje in zdravstveno vzgaja s ciljem, da so člani družine potem več ali manj sposobni reševati tudi sami svoje osnovne zdravstvene probleme.

Patronažna služba se poslužuje posebne delovne metode, in sicer obiskov družin na domu. Ob priliki takih obiskov spoznava in proučuje zdravstvene probleme in jih rešuje v okviru danih možnosti z raznimi ukrepi, najpogosteje z zdravstveno-prosvetno vzgojo. Patronažna služba je na ta način sestavni del zdravstvene službe bodisi v občini, bodisi — kot v našem primeru — v podjetju, vrši pa jo medicinska sestra. Najpogostejša metoda njenega dela je zdravstveno poučevanje, glavna področja njenega dela pa so osebna in delovna higiena, sanacija stanovanja in okolice, pomoč v reševanju socialno-ekonomskih problemov, ki vplivajo na zdravstveno stanje, iskanje in odkrivanje obolelih oseb, ki niso šle same k zdravniku, pomoč pri zdravljenju, alkoholizem in pa zaščita matere in otroka.

Da bo patronažna služba uspešna, je potrebno, da bo sodelovala z družbenimi organizacijami in seveda tudi z vodstvom podjetja.

Namen članka je bil seznaniti bralca razen s splošnimi obrisi preventivne dejavnosti posebej še s patronažno službo, glede na dejstvo, da je v mesecu marcu ta služba začela delovati v okviru obratne ambulante Ingrad.

Dr. Janko Novak

Še dve nesreči

Dne 27. 3. 1965 je šofer Teržan Anton okrog 19.30 trčil s kamionom-prekucnikom znamke TAM 4500 na cestnem prehodu preko železniške proge v Medlogu v osebni vlak, ki je prihajal iz Dravograda v Celje.

Pri trčenju je vlak najprej potegnil kamion okoli 10 metrov s seboj ob prog, nato pa ga je odbil. Kamion se je po nasipu proge prevrnil in obležal na njivi s kolesi navzgor. Udarec je bil najmočnejši v oni del kamiona med kabino in motorjem avtomobila. Kamion je poškodovan tako močno, da ga bo treba izločiti. Jasno je, da je pri tem nastala milijonska škoda.

Tovariš Tone Teržan leži v celjski bolnišnici. K sreči ima poškodbe lažjega značaja.

Na istem prehodu čez progo je leta 1963 že trčil v vlak naš dumper, ki je bil prav tako popolnoma uničen.

Oba primera dokazujeta, da je ta prehod izredno nevaren. Obe nesreči narekujejo merodajnim organom, da ukrenejo vse potrebno za preprečitev nadaljnjih trčenj in nesreč. Ne čakajmo, da ne bo človeških žrtev in še večje materialne škode!

Dne 30. 3. 1965 je skupina šestih električarjev našega podjetja uvlčila v kabelskih kanalih v prostorih tovarne kovanega orodja v Zrečah težak armiran električni kabel v stiskalnico tovarne. V kanalu so se v tem času nahajali začasno nameščeni električni vodniki, provizorno speljani kar po dnu kanala. Vse elektonaprave stiskalnice, ki so točno nad samim kanalom, in vsi vodniki v kanalu so bili ta čas pod napestjo.

Pri uvlačenju težkega armiranega kabla po kanalu je prišlo do trenja in drgnjenja med časnimi vodniki in jeklenim armiranim težkim kablom. To je povzročilo nenaden stik, oziroma močno obločno žarjenje. Nastali obločni plamen je osmodil po laseh in po vratu nekvalificiranega delavca tov. Novica Trifunoviča.

Zgolj naključju in dejstvu, da je bilo električno omrežje tovarne do skrajnosti preobremenjeno, kar je povzročilo trenutni izpad toka in zastoj cele tovarne, je zahvaliti, da tov. Trifunovič ni bil teže poškodovan, oziroma, da se ni ponesrečilo vseh šest delavcev v kanalu.

Glede okolnosti pri nastanku te nesjode je vsak komentar odveč, saj je bilo odgovornemu vodji tega dela znano, kaj narekujejo predpisi in pravila o delu in nevarnosti z električnim tokom.

Pravna posvetovalnica

Upravnik naselja B. A. vprašuje, kakšne pravice pridobi delavec podjetja na stanovanju, ki mu ga podjetje dodeli v delavskem naselju. Kako ravnati v primeru, ko delavcu v podjetju delovno razmerje preneha, a noče zapustiti naselja?

V smislu zakona o stanovanjskih razmerjih Uradni list FLRJ, št. 17/62 čl. 18 delavska stanovanja na gradbiščih in podobno ne štejejo za stanovanja. V teh primerih gre le za začasno nastanitev in delavec ni pridobil stanovanjske pravice, saj dodeljeno ležišče v smislu zakona ni mogoče šteti za stanovanje. Dodeljeno ležišče v delavskem naselju lahko koristi le za čas, ko je v delovnem razmerju s podjetjem. Kakor hitro pa delavcu delovno razmerje preneha, se mora iz naselja takoj izseliti.

V primeru, da delavec po prenehanju delovnega razmerja noče zapustiti naselja, bo podjetje uvedlo postopek za prisilno izselitev. V tem primeru mu podjetje ni dolžno preskrbeti drugega prostora, ker z ležiščem hkrati ni pridobil stanovanjske pravice v naselju. Delavec bo dolžan v primeru prisilne izselitve plačati stroške postopka prisilne izselitve.

Pogled na parkirni prostor in v ozadju na letališko zgradbo znanega rimskega letališča Leonardo da Vinci

proti Benghaziju. To mesto leži prav tako ob Sredozemskem morju 1000 km vzhodno od Tripolija.

S tem mestom ga povezuje avtomobilska cesta, ki poteka ob obalnih predelih od tunizijske pa do egiptovske meje.

Benghazi je mesto s približno 80.000 prebivalci. Po zunanem videzu in urejenosti zaostaja za Tripolijem. Na jugovzhodnem delu mesta je velik močvirnat predel, ki ga zasipavajo. Nima še urejene mestne kanalizacije. Tudi ta je bila pred kratkim oddana v delo preko mednarodne licitacije. V izgradnji je tudi pristanišče, sedanje kapacitete so za tovrstni promet nezadostne. V Benghaziju je sedež organizacije za izgradnjo mesta Barče. Direktor organizaci-

moški. Ženske Arabkinje je redko videti na cesti, so pa popolnoma zakrite in le z enim očesom kukajo v svet.

Hrana v restavracijah je okusna, evropska. Je pa za naše pojme zelo draga, prav tako pa so draga tudi prenočišča. Enoposteljna soba z zajtrkom stane, preračunano v dinarje 5300, ne preveč zahtevno kosilo 1500 din, steklenica piva 2 del pa 300 din. Pocieni so pomaranče 100 din za kg, angleški kamgarni 6000 do 8000 din meter in pa japonski tranzistorji ter magnetofoni. Zelo visoke so stanovanjske najemnine, za trosobno stanovanje 100.000 din. V Benghaziju smo se sestali tudi z zastopnikoma Urbanističnega zavoda iz Zagreba. Prispela sta v

manjših ladjah v teh obalnih krajih, kar bi bilo glede na veliko manjše prevozne razdalje ugodnejše. Žal, pristajanje tu ni možno in bo moral ves material potovati skozi benghazijsko luko.

Ko sva zbrala vse potrebne podatke za licitacijo, v kolikor so nama bili dosegljivi, sva z ing. Kregarjem krenila nazaj. Pot namu je vodila po isti poti. Ing. Kregar je ostal v Tripoliju, kjer je zbiral podatke za Rudis še iz ostalih področij, ki bi prišli v poštev kot izvozna dejavnost, sam pa sem se vrnil preko Rima. Tako je bilo moje 10-dnevno potovanje zaključeno.

Ing. Ivan Cijan

Ulica Naserja v Benghaziju. V tem delu mesta je še neurejen obalni pas; morje je tu plitvo. V ozadju je skelet Hilton hotela v izgradnji

Sizifovo delo

Praviloma bi naj bil naslov sestavka: potek odpravljanja pomanjkljivosti, sestavek pa bo verjetno pojasnil čemu gornji naslov.

Inšpektor dela občinske skupščine Celje je ob priliki kompleksnega pregleda delovišč podjetja na področju celjske občine oktobra in novembra lani ugotovil 182 raznih pomanjkljivosti. O tem je že bilo govora v našem glasilu.

Po predhodnem sporazumu in dogovoru med podjetjem in organom inšpekcije so bili s posebno odločbo občine določeni roki za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti, pač glede na značaj, okolnosti in finančna sredstva podjetja.

Odpravljanje samo pa ne poteka niti najmanj zadovoljivo. Izgleda takole:

V decembru 1964 bi se moralo odpraviti 69 pomanjkljivosti. Sektorji so javili odpravo 62 pomanjkljivosti. Neodpravljenih je ostalo 7 pomanjkljivosti.

V januarju 1965 bi morali odpraviti nadaljnjih 47 pomanjkljivosti, sektorji pa so poročali odpravo 27 pomanjkljivosti. Ostalo je neodpravljenih 20 pomanjkljivosti.

V februarju 1965 bi morali odpraviti skupno 28 pomanjkljivosti, sektorji so javili odpravo 22 pomanjkljivosti, neodpravljenih je ostalo 6 pomanjkljivosti.

V marcu bi morali odpraviti 18 pomanjkljivosti, sektorji so javili odpravo 10 pomanjkljivosti, osta-

lo je neodpravljenih še 8 pomanjkljivosti.

Resnici na ljubo je potrebno omeniti, da je ostalo nekaj pomanjkljivosti neodpravljenih iz upravičenih razlogov: centralno ogrevanje C. O., nabava garderobnih omar, preureditev elektroinstalacije in akumulatorske postaje vendar je težko opravičiti naslednje dejstvo:

V mesecu marcu je bila izvršena kontrola, če so pomanjkljivosti, ki so jih sektorji javili kot urejene, tudi dejansko odpravljene. Ugotovitev je bila porazna: od kontroliranih 72 primerov je bilo dejansko odpravljenih samo 37 pomanjkljivosti, 35 primerov pa je ostalo neurejenih, čeprav so sektorji javili, da so napake odpravili.

Glede na tak način odpravljanja pomanjkljivosti je inšpekcija dela ostro reagirala in zahteva od vodstva podjetja ustrezne ukrepe, da se stvari uredi.

Vprašujemo se, ali je to res potrebno.

Vprašujemo se, kako naj urejemo varstveno preventivo sami, če se negirajo ukrepi organov občine.

Pa še pojasnilo naslovu: Grški bajeslovni junak Sizif je ukanil smrt. Za kazen mora valiti veliko skalo v hrib. Vsakokrat pa se mu skala tik pod vrhom izmuzne in mora vedno znova valiti skalo v hrib.

Opravljam tudi mi na področju varstva pri delu Sizifovo delo? Ivan Sever

Obalni predel glavnega mesta Tripoli, začetek tudi ene glavnih ulic — Ulica narodnega heroja Omar el Muktarja. Starinska zgradba desno je muzej

Urbanistični plan novega mesta Barče

Nekaj mesecev pred potresom v Skopju, je potres prizadel tudi libijsko mesto Barče s 36.000 prebivalci, 100 km vzhodno od Benghazija. Porušene so bile vse kamnite nesolidno zidane zgradbe, medtem ko so solidno zidane zgradbe ostale z manjšimi poškodbami, ki so se naknadno sanirale in dale v uporabo.

Novo mesto Barče je lokacijsko situirano 6 km od starega mesta in to ob cesti Benghazi—Barče v smeri proti Benghaziju, na popolnoma nezazidanem in komunalno neurejenem zemljišču.

V lanskem letu se je izvršil razpis zbiranja ponudb za izdelavo urbanističnega plana izgradnje novih Barč. Na razpis so se odzvali tudi naši predstavniki Slovenija projekta. Udeležba je bila velika. Ponudbe za izdelavo urbanističnega plana so bile od 4000, 5000, 8.000, 12.500, 15.000, 16.000, 24.000 in 27.000 FL. Najnižje in najvišje ponudbe so bile izločene. Urbanistični plan so dobili v izdelavo Američani s ponudbo za 12.500 FL, ponudnik za 15.000 FL in nemški projektant za 16.000 FL. Navedeni so urbanistične plane predložili komisiji, ki se je odločila za urbanistični plan mesta, ki ga je izdelala ameriška družba s sedežem v Rimu.

Z ing. Kregarjem sva si ogledala ameriški in nemški urbanistični plan. Glede na predložene načrte

smo skupno z našimi projektanti ugotovili, da bi si lahko urbanistični načrt v tem smislu izdelali tudi za polovično vsoto, kot pa so jo določili Američani.

Ameriški urbanistični načrt je obsegal:

6 situacij, izdelanih v merilu 1:5000;

1 situacijo, izdelano v merilu 1:1000;

in model, izdelan v merilu 1:1000.

K temu je bilo predloženo razprto pisano tehnično poročilo na 50 straneh, pisano v angleščini in arabščini.

Situacije so bile lično izdelane, kopirane na celofan papir z živimi barvami, vrisanimi zunanjimi instalacijskimi vodi, kanalizacijo, cestami itd.

POGOJI LICITACIJE IN OSTALI PROBLEMI

Načrti

Z ozirom na osvojen ameriški urbanistični načrt izgradnje novih Barč, izdelujejo isti tudi vse glavne in ostale načrte za tender (licitacijski elaborat), ki je izšel v začetku meseca marca t. l. V prostori biroja za izgradnjo novih Barč sva imela priliko, da sva bežno pogledala glavne načrte nekaterih objektov, ki bodo predmet razpisa.

Naši projektanti, ki so bili poslani preko tehnične pomoči, pa

projektirajo oziroma so projektirali individualne hišice in šole, ki jih že izvajajo domača gradbena podjetja v sklopu izgradnje novih Barč.

Tender, ki je sedaj izšel, zajema okoli 15% izgradnje novega mesta. Vsa ostala izgradnja se bo sukcesivno nadaljevala. Tender obsega načrte za 10 različnih enodružinskih stanovanjskih enot, načrte za 12 različnih družbenih objektov visokih gradenj in načrte za celotno komunalno ureditev tega kompleksa. K tenderju so priloženi tudi tehnični (500 strani) in splošni pogoji. Popisi in predizmere niso priloženi in so stvar ponudnika samega. Ponudnik mora ponuditi vse objekte za fiksno ceno »na ključ«. Nima pravice uveljavljati razlik v ceni materiala, prevoza in osebnih dohodkov. Riziko za prevzem dela na ta način je precejšen, predvsem še, ker bo gradnja trajala daljše obdobje. Približno ocenjena vrednost vseh del je 10 milijard din. Rok za dokončanje vseh del je določen in sicer 2 leti, lahko pa ponudnik ponudi krajši rok izgradnje. Domače gradbeno podjetje, ki izvaja 65-stanovanjskih enot na tem kompleksu, ima rok dovršitve vseh del 13 mesecev.

Tender je ing. Kregar dvignil na povratku v Rimu proti fiksni plačilu 100 Z. Zvedeli smo, da (Nadaljevanje na 8. strani)

Nezgode v I. četrtletju 1965

Bilanca nezgod v I. četrtletju letošnjega leta ni razveseljiva. V razdobju od 1. januarja do 31. marca letos smo zabeležili že 27 delovnih nezgod. Značaj poškodb je naslednji: 14 lažjih, 6 srednjih, 7 težkih nezgod in ena smrtna nezgoda.

Takoj lahko ugotovimo, da smo slabo startali v novo gradbeno sezono.

Izdvojili bomo samo težke nesreče, ki so potekale takole:

1. 18. I. 1965 je strojniku Bedenikoviču Slavku iz sektorja Medlog betonski mešalec poškodoval roko, odnosno prste.

2. 21. I. je čuvaj centralnih obratov tov. Hušičič Rasim padel v montažno jamo v mehaničnem servisu in dobil težje poškodbe.

3. 6. II. si je zidar Košanaški Avgust iz sektorja Medlog pri neprevidnem doskoku težje poškodoval nogo.

4. 18. III. si je tesar Kovač Alojz pri nepravilnem razopaževanju poškodoval roko.

5. 27. III. se je šofer Teržan Anton zaletel s kamionom znamke TAM 4500 v osebni vlak in se težje poškodoval.

6. 29. III. je tesarju Knapiču Vidu iz sektorja Medlog pri neprevidnem razopaževanju tram zlomil prste na roki.

7. 30. III. sta se pri padcu s strehe poškodovala kleparja tov. Draškovič Milan, ki je zaradi poškodb umrl ter tov. Rečnik Anton, ki je pri istem padcu dobil težke telesne poškodbe.

Nesreče v prvem četrtletju dokazujejo, da se varstveni ukrepi ne izvajajo povsod in da niso dovolj učinkoviti. Posebno težka je smrtna nezgoda tov. Draškoviča Milana.

Sedaj, na začetku sezone, smo dolžni pričeti dosledno uvajati preventivne varstvene ukrepe in dosledno preprečevati vsako možnost porasta nesreč pri delu.

Ivan Sever

SMRTNA ŽRTEV PRI DELU

Dne 30. marca letos, lepega sončnega pomladanskega dne, je ugasnilo življenje mladega člana kolektiva, kleparja Milana Draškoviča. Ob isti nesreči se je težko ponesrečil tudi klepar tov. Anton Rečnik.

Tega dne je skupina šestih kleparjev opravljala krovsko kleparsko dela na strehi hale steklarne v Straži pri Rogatcu v višini 20 metrov. Okrog 11. ure je pričelo sonce močneje greti. Pokojni Draškovič in njegov sodelavec Anton Rečnik sta hotela sleči puloverje. Odpela sta varnostne pasove, ki jih je sicer vedno uporabljala vsa skupina kleparjev. Stala sta na dveh zbitih deskah, ki sta bili vzdolžno med nosilci položeni na valovito salonitno kritino. Oboje pa je bilo zanj usodno. Pod Draškovičem se je vdrla kritina, pričel je padati v globino. Tov. Rečnik pa je, hotoč pomagati Draškoviču, zgrmel za njim v globino hale. Njun padec se je končal v

betonskem bazenu na dnu hale.

Draškovič je 10 minut po nesreči med prevozom podlegel poškodbam, težko poškodovanega Antona Rečnika pa je avtomobil steklarne prepeljal v celjsko bolnišnico.

Samo nekaj kratkih sekund, ko sta oba kleparja stala neopasana na napačno položeni deskah, je bilo zanju usodnih, posebno še za komaj 21-letnega Draškoviča, ki je poškodbam podlegel.

Ta žalostni dogodek naj bo opomin in opozorilo vsem, da smrt čaka na vsakem koraku in da je še tako malenkostna opustitev varstva lahko usodna za človeka.

Pokojni Milan Draškovič je bil marljiv in priljubljen v kolektivu. Njegova tragična smrt je poleg njegovih svojcev težko prizadela tudi kolektiv podjetja.

Tovarišu Antonu Rečniku želimo, da čimprej okreva.

Ivan Sever

Še en pogled na ruševine mesta Barče. Potres je porušil vse, kar ni bilo solidno grajeno. Objekti, zidani iz kamna in slabe apnene malte, se potresu niso mogli upirati

(Nadaljevanje s 7. strani)
je tender dvignilo 26 podjetij. Tako, da lahko pričakujemo na licitaciji zelo hudo konkurenco in so možnosti za uspeh minimalne. Smatram pa, da je potrebno, da grede skozi to šolo tudi slovenska gradbena podjetja, če hočejo, da se enkrat z uspehom pojavijo na zunanjem tržišču.

Tehnični predpisi in standardi

Posebni tehnični predpisi in standardov nimajo. Delno se oslanjajo na angleške, naši projektanti in naši nadzorni organi pa delno tudi na naše PTP predpise. Atesti za preiskavo materiala niso obvezni. Betonske kocke se ne preizkušajo, pač pa je obvezna dozacija gramoza, peska in cementa po vnaprej določenem razmerju, ki je pa dan s popisom del. Npr.: Betoniranje nearmiranih temeljev z 250 kg cementa na 0,40 m³ peska in 0,80 m³ drobljenca. Dozacija vsega materiala se mora izvršiti z lesenimi zaboji. Poleg mešalca pa stoji asistent-Arabec, pomočnik našega nadzornega organa. Zanimivo pa je, da zgoraj navedena dozacija ne da 1 m³ vgrajenega betona, zato je stvarna količina cementa na 1 m³ vgrajenega betona veliko večja. Spor zaradi te predpisane dozacije, je bil v tem času obravnavan med prizadetimi strankami pri direktorju biroja za izgradnjo Barč, pri tem pa je gradbeno podjetje potegnilo krajši konec. Zato je potrebno pri kal-

del, kot garancija, da bo delo pravočasno in v redu izvršeno. Situacija se izplača prav tako v višini 70 % in pa ves na gradbišču deponiran material v višini 70 %.

Mešane družbe, oddaje posameznih del, sodelovanje

Registracija podjetja v Libiji ni potrebna, tudi ni primerno ustanavljanje mešanih družb. V poštev pa pride sodelovanje z domačimi gradbenimi podjetji za skupni nastop na licitaciji za prevzem posameznih del, ali pa kasneje, če uspemo na licitaciji, da oddajamo posamezne faze del.

Domače gradbeno podjetje »Samco« je pokazalo velik interes za skupen nastop na mednarodni licitaciji za zgraditev dvopasovne ceste 2x7,5 m in bankinami v dolžini 15,6 km od Benghazija do Benina (letališče). Zvedeli smo, da se za to licitacijo zanima tudi Jugoinvest iz Beograda. Z Jugoinvestom sodelujejo naslednja gradbena podjetja: Rad, Partizanski Put, DTD. Ta podjetja že izvajajo dela v Tripoliju pri čiščenju odpadnih voda. Udeležili so se tudi licitacij v Tripoliju in Benghaziju za izgradnjo »športnega centra«. Izid licitacije, ki je bila v mesecu marcu t. l. nam ni znan.

Po naših predpisih lahko sodeluje na mednarodni licitaciji samo eno podjetje. Se do nedavnega ni bilo znano komu bo zvezna gospodarska zbornica dovolila nastop na tej licitaciji. Odločitev je

Fundiranje

Razen zgornje humuzne plasti, se vsi izkopi vršijo v II. oz. III. kategoriji. V poletnih mesecih, ko ni deževja, se upošteva zemlja III. kategorije, v ostalih mesecih pa kot II. kategorija. Posebnih problemov glede fundiranja ni, posebno kar se tiče stanovanjskih objektov. Za višje objekte »džamije« itd., so se pa izvršile sonde, ki bodo priložene tenderju.

Kvaliteta del

Kvaliteta del je z ozirom na vrsto objekta lahko zelo, zelo različna. V Tripoliju, v novi poslovno stanovanjski stavbi, kjer ima svoje pisarniške prostore tudi Interlibyan, je kvaliteta vseh izvršenih del zelo dobra. Prav isto je bilo opaziti tudi na vseh novih večjih stavbah v Tripoliju oz. Benghaziju.

V petetažnem hotelu v Benghaziju, kjer sva z ing. Kregarjem stanovala v času najinega bivanja, moram reči, da je kvaliteta vseh del zelo solidna.

V stanovanjskem bloku v Benghaziju, kjer stanuje pet naših projektantskih družin (blok je bil zgrajen verjetno pred nekaj leti) je pa kvaliteta izvršenih del že precej izpod našega standarda. Ometi so ostrorobi vendar precej neravni. Zelo slaba je izdelava mizarskih izdelkov in tesnenje istih.

Teraco zidna obrobica je izvršena na zidni omet, zgornji rob obrobice, ki izstopa iz ravnine zidu pa nestrokovno zapolnjen z malto in izravnan z zidom. Slaba je tudi kvaliteta slikopleskarskih del.

Pri izgradnji novih Barč finalnih izdelkov še nisva videla, ker so prvi objekti pozidani šele do venca. Zunanji zidovi so zidani iz peščenih blokov »Bejda bloki«, ki jih vozijo iz Bejde. 100 km oddaljene od Barč. Material teh blokov je zelo krhek in je pri prevozu do gradbišča precej loma. Ti bloki so tudi nekonstantnih izmer. Zid, ki ga pozidajo iz njih, je na zunanji videti zelo lep in ga pri zidanju istočasno tudi zafugirajo, čeprav ga kasneje tudi omečejo.

Pri betonih, ki sva jih opazila na gradbišču, sva lahko ugotovila, da manjkajo vse srednje frakcije, so pa betoni zaradi velike dozacije cementa, ki je predpisana v kg cementa, lepi.

Mivka, ki se dodaja betonom, je morska — nepravna. Mivko za omete bo pa potrebno prati.

Pozidana sta dva provizorija za štab za izgradnjo Barč. Kvaliteta del na teh dveh provizorijih je vse prej ko dobra. Ometi so delani z neprano morsko mivko, sol že izstopa na zidovih. Mizarski izdelki so tesarske izvedbe domačega obrtnika iz Benghazija.

Kakšna kvaliteta se bo zahtevala pri izvedbi objektov, ki jih bodo izvajala inozemska podjetja, je težko reči. Po razgovoru z našim nadzornim organom oz. našimi bodočimi nadzornimi organi, se bo zahtevala kolikor toliko solidna izvedba. Vsekakor bo moral biti izdelek tak, da ga bo mogoče prevzeti in ga ne bo mogoče odkloniti.

Vremenske prilike

Mraza v teh krajih ni. Minimalna temperatura je +5° C. Maksimalna temperatura +40° C je samo kratko časovno obdobje, največ 5 dni v eni poletni sezoni. Povprečna letna temperatura znaša 35—37° C in to od junija do septembra.

Maksimalne dnevne temperaturne razlike znašajo v poletnih mesecih 15—20° C. V mesecih decembru, januarju in februarju je večkrat deževno vreme s kratkotrajnimi plohami.

Dovoljenje za prihod naših ljudi

Po sedanjih predpisih je dovoljeno uvoziti samo 10 % od celotne potrebe delovne sile. Po razgovoru z direktorjem Biroja za izgradnjo Barč bo verjetno v tem primeru ta odstotek večji, nekako do 20 %. Dovoljen bo večji odstotek uvožene delovne sile z ozirom na željo investitorja, da bi izgradnja mesta hitreje napredovala.

V Libijo bo dovoljen vstop samo enemu delu kvalificirane in visokokvalificirane delovne sile, vsa ostala delovna sila pa bo morala biti iz Libije. Vsi naši delavci, ki bodo prosili za vstopno vizo, bodo morali imeti potrjene pravilno izdelane kvalifikacijske listine. Brez teh vstop ne bo mogoč.

Vstopna viza za Libijo se dobi v Rimu, ker Libija nima svojega predstavništva v naši državi. Urediti je potrebno tako, da dobijo vstopno vizo delavci že v Jugoslaviji pred odhodom, da ni nepotrebnega čakanja in izpolnjevanja obrazcev v angleščini ali v italijanščini v Rimu, kar bi bilo z ozirom na neznanje enega teh jezikov tudi nemogoče.

V kolikor bi uporabili za prevoze naša prevozna sredstva, naši šoferji ne pridejo v poštev, ker je libijskih šoferjev dosti in ne dovolijo vstopa tujim.

Cene stanovanjskih objektov libijskih izvajalcev

Z ing. Kregarjem sva imela priliko videti predračun gradbenih in obrtniških del za stanovanjsko hišo tipa C2, ki jo izvaja libijsko gradbeno podjetje. Hišica je prtilična, nepodkletena, s 114 m² neto površine. Cena te hišice znaša 4730 FL oz. 10.000.000 dinarjev z upoštevanjem 1 FL je 2100 din.

Kvadratni meter neto stanovanjske površine pa znaša 41,50 FL oz. 87.700 din.

Če primerjamo posamezne postavke del priloženega predračuna s cenami teh del na našem tržišču, lahko ugotovimo, da cene odgovarjajo cenam teh storitev pri nas, oz. so posamezne cene pri nas celo višje. Verjetno je, da bodo cene na mednarodni licitaciji višje od cen, po katerih izvajajo dela domača podjetja.

(Nadaljevanje v prihodnji številki glasila)

Glasilo »INGRAD«

Naklada 1500 izvodov

Izdaja gradbeno industrijsko podjetje »Ingrad« v Celju

Odgovorni urednik

Franc Vitanc

Tehnični urednik

Darko Maligoj

Urejuje uredniški odbor

Tiska CP »Celjski tisk« v Celju

LETNIK XIV, ŠT. 4—5

MAJ 1965

REŠITEV NAGRADNE VSTAVLJALNICE IZ ŠT. 3

PETI KONGRES ZVEZE KOMUNISTOV SLOVENIJE

V LJUBLJANI

Izžrebani so bili naslednji reševalci:

1. Dominik Bračun, uprava — dobi 1500 din;
2. Badiura Gorazd, uprava — dobi 1000 din;
3. ing. Marija Sovinc, uprava — dobi 800 din.

NAGRADNA ENAČBA:

$$(a - b) + (c - \check{c}) + d + (e - f) + (g - h) + (i - j) + (k - l) + (m - n) + (o - p) + r + (s - \check{s}) + (t - u) + (v - z) + \check{z} = X$$

a = vzpon; b = vas pri Ljubljani; c = vrsta žita; \check{c} = pritrdilnica; d = teniški izraz; e = riževo žganje; f = vodna žival; g = ce-remonial; h = ocena; i = časovna enota; j = kazalni zaimek; k = tovarna usnja izd. v Sloveniji; l = čutilo; m = šivalna potrebščina; n = utežna enota; o = obmejni organ; p = tuje žensko ime; r = središče vrtenja; s = del avtomobila; \check{s} = industrijska rastlina; t = trn; u = približno; v = tvorba; z = zlato (fran.); \check{z} = izraz pri vožnji s konjem; X = zgodovinska obletnica.

Kje bomo letovali?

Podjetje bo tudi v letošnjem letu poskrbelo za čim lepše letovanje članov kolektiva in njihovih najbližjih svojcev. V ta namen smo stopili v stik z drugimi počitniškimi organizacijami, da bi naši člani lahko koristili svoj redni letni dopust, kjer si najbolj želijo. Na podlagi zbranih prijav bomo lahko že sedaj zagotovili zadostno kapaciteto počitniških domov. Za člane kolektiva so predvidena naslednja organizirana letovanja:

— V lastnem počitniškem domu v Piranu, ki je tik ob morju. Cena dnevnega pensiona je predvidena okoli 1400 din, ker nam trenutno še niso znane fiksne cene živilskih artiklov.

— V lastnem počitniškem domu v Crikvenici, kjer bo na razpologo 5 sob s skupno 17 ležišč. Cena dnevnega pensiona je prav tako predvidena 1400 din.

— V dogovoru smo s počitniško skupnostjo Zalec, da bi člani našega kolektiva letovali tudi v Biogradu na moru v tamkajšnjih weekend hišicah. Na osnovi zbranih prijav bo podjetje sklenilo potrebno pogodbo s počitniško skupnostjo za zagotovitev določenega števila ležišč.

— Interesenti za letovanje v planinah se lahko prijavijo, v kolikor bo sklenjen dogovor z Gradbenim podjetjem Bohinj, da nam v letnem času odstopi del svojih prostorov v objektu, na Rjavi skali pod Voglom. Do doma vozi žičnica iz Bohinja.

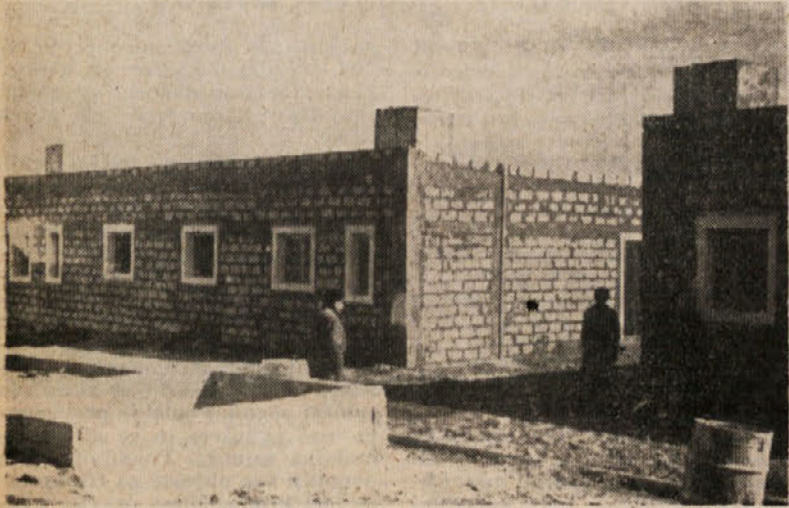
V tujih počitniških domovih je po zadnjih informacijah predvidena cena dnevnega pensiona ca. 1500 din.

Regres bodo posamezniki koristili, če bodo letovali nepretrgoma najmanj 6 dni, toda največ 14 dni. Pravico do regresa imajo tudi najožji člani družine, če niso zaposleni. Cena za otroke je do vključno 7. leta starosti 50 %. V ceni pensiona ni upoštevana turistična taksa in jo mora koristnik posebej plačati pred odhodom na letovanje.

Počitniški domovi bodo odprti predvidoma od 1. junija do 15. septembra 1965. Če bo dovolj prijav, bodo domovi, last Ingrada odprti že prej (od 1. 5. 1965 dalje).

Vsak prijavljenec bo dobil s posebno odločbo odrejen čas letovanja po končnem razporedu, ki ga je pripravila za to določena služba.

Rafko Grabner

Investitor za izgradnjo novih Barč si je postavil 2 zidana provizorija za svojo nadzorno službo. Zidovi so iz »Bejda« blokov, rezani iz krihina peščenega apneca iz okolice Bejde

kuliranju betonov posebno paziti na zgoraj navedeno dejstvo.

Za armirane betone imajo predpisano isto dozacijo gramoza in peska s 400 kg cementa. Ta dozacija pa da stvarno 0,80 m³ gotovega betona.

Po vseh dosedanjih izgledih bodo prevzeli nadzorstvo nad vsemi deli pri izgradnji Barč naši projektanti. Šef nadzornih organov pa bo naš projektant ing. Jerman. Za nadzorne organe bo potrebno preskrbeti potrebna prevozna sredstva, za nastanitev, pisarniške prostore in prehrano pa je že urejeno. Vprašanje pa je, kakšne pogoje bo v tem primeru postavljala tender.

Zanimivo je, da je tudi pri obračunu po enotnih cenah zajeto v m³ armiranega betona: beton, opaži, odri in armatura. Prav tako morajo biti zajeta v vseh ostalih postavkah zemeljskih, betonskih in zidarskih del tudi celotna tesarska dela.

Gradbeno dovoljenje, garancija

Dovoljenje za graditev ni potrebno, s sklenitvijo pogodbe je ta problem rešen.

Garancijo za prevzeta dela v višini izlicitirane cene bo izdala libijska banka.

Plačilo situacij, avans

Po izjavi tov. Vuletina, da investitor ob podpisu pogodbe 10 % avans na vsa dela. Izplačuje pa mesečno situacijo samo v višini 70 % od predloženega zneska.

Po izjavi našega nadzornega organa in tov. Franja Radeja (verjetno velja to samo za domača podjetja) mora vplačati domače gradbeno podjetje pri oddaji ponudbe 2 % vrednosti ponujenih del. Pri podpisu pogodbe pa nadaljnjih 8 %. Tako, da ostane investitorju za celoten potek gradnje 10 % od vrednosti ponujenih

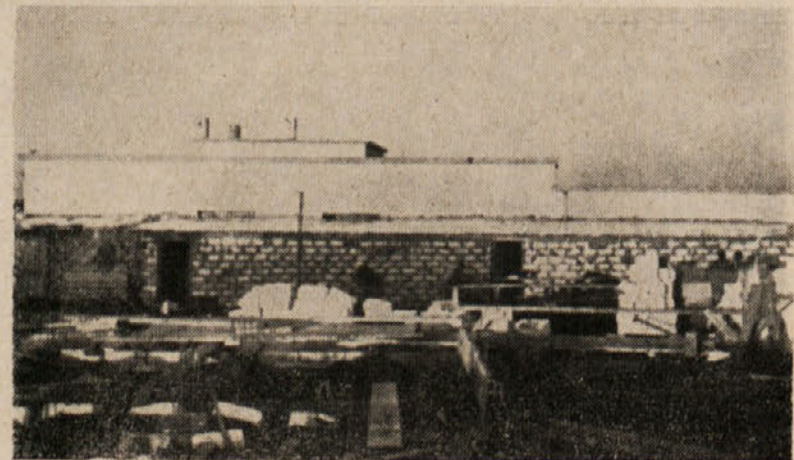
prišla v zadnjem času, da lahko licitira za izgradnjo mesta Barče Rudis s svojimi kooperanti.

Pohiteti bo treba z razgovori v tej smeri in izdelavo ponudbe. Verjetno bi bilo treba pri prvem srečanju na mednarodni licitaciji, da koristimo sodelovanje z domačim podjetjem in razdelimo dela na posamezne faze del, ki bi jih izvajala vsak po svojih enotnih cenah.

Glede sodelovanja oz. skupnega nastopa na licitaciji za izgradnjo Barč, s kakim domačim podjetjem ni bilo razgovorov, čeprav bi verjetno želel »Samco« tudi v tem primeru sodelovati.

Jezikovno področje

Uradni jezik je arabščina in angleščina. Vsi napisi na lokalih, uradih, javnih zgradbah so obvezno razen v angleščini tudi v arabščini. Dnevniki in gradbene knjige se vodijo v angleščini. Starejši Libijci bolj obvladajo italijanski jezik, mlajši pa angleški.

Na kompleksu novih Barč gradi 65 stanovanjskih hiš domače gradbeno podjetje. Na sliki so temelji hišice in v ozadju provizorij za skladišče